

Дата: 14.03.2023

Група: М-1

Предмет: Фінанси підприємств та бухгалтерський облік

УРОК 53

ТЕМА: Податок на прибуток .

МЕТА:

- Ознайомити учнів з порядком нарахування та сплати податку на прибуток
- Сформувати в учнів відомості про платників податку на прибуток та норми його нарахування
- Сприяти всебічному розвитку особистості;
- Виховувати інформаційно-освічену людину.

Вивчення нового матеріалу:

1. Податок на прибуток

Законодавчо-нормативна база:

1. Закон України від 22.05.97 р. № 283/97-ВР "Про оподаткування прибутку підприємств" станом на 01.07.2002 р. з змінами і доповненнями.

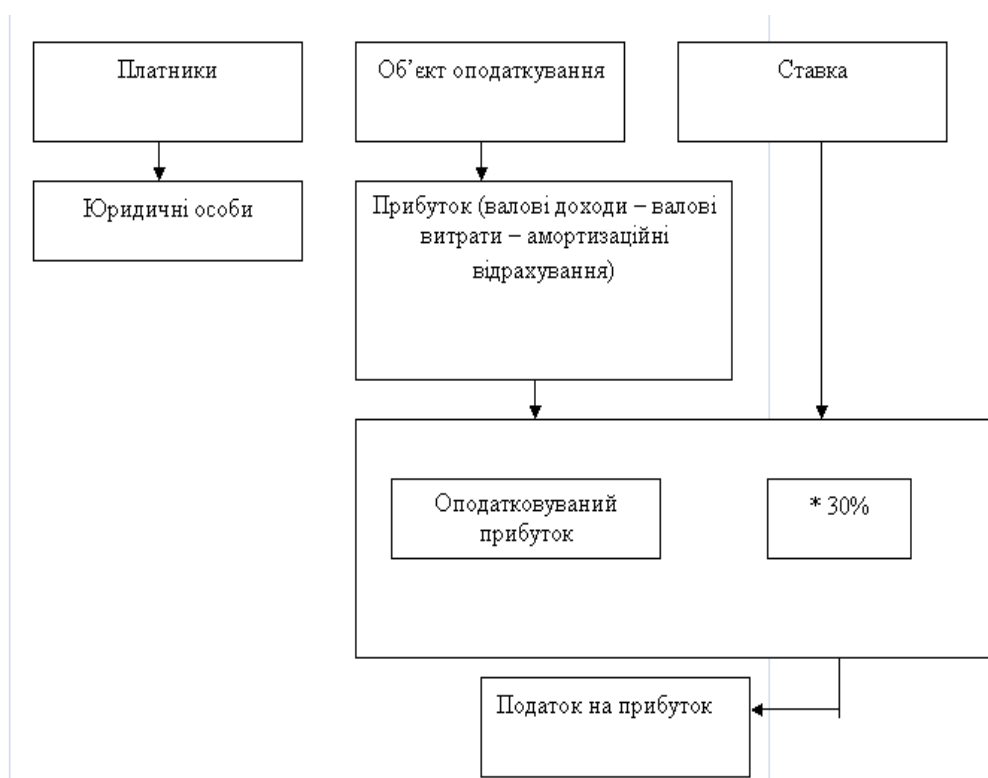
2. Закон України "Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами" від 21.12.2000 р. № 2181-III.

3. Порядок складання декларації про прибуток підприємства, затверджений наказом ДПА від 08.07.97р. № 214, у редакції наказу ДПА від 21.01.98 р. № 37 з змінами і доповненнями.

Податок на прибуток підприємств - це прямий податок, сплачуваний підприємствами з прибутку, одержаного від реалізації продукції (робіт, послуг), основних фондів, нематеріальних активів, цінних паперів, валютних цінностей, інших видів фінансових ресурсів та матеріальних цінностей, а також із прибутку від орендних операцій, роялті та від позареалізаційних операцій.

Механізм оподаткування підприємств наведений на схемі 1 :

Схема 1.

Платниками податку на прибуток є

- із числа резидентів - суб'єкти підприємницької (господарської) діяльності, бюджетні, громадські та інші підприємства, установи та організації, що здійснюють діяльність, направлену на отримання прибутку як на території України, так і за її межами;

- з числа нерезидентів - фізичні чи юридичні особи, створені у будь-якій організаційно-правовій формі, які отримують доходи із джерелом їх, походження з України;

- філії, відділення та інші відокремлені підрозділи платників податку з числа резидентів, Ідо не мають статусу юридичної особи, розташовані на території іншої, ніж такий платник податку, територіальної громади. Платник податку, що має такі філії, може прийняти рішення щодо сплати консолідованого податку та сплачувати податок до бюджетів територіальних громад за місцезнаходженням філій, а також до бюджету територіальної громади за своїм місцезнаходженням. При цьому податок зменшується на суму, сплачену до бюджетів територіальних громад за місцезнаходженням філії;

- управління залізниці та підприємства залізничного транспорту, їх, структурні підрозділи;

- постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи з джерел їх походження в Україні або виконують агентські (представницькі) функції для таких нерезидентів або їх засновників;

- Національний банк України та його установи.

1.1. Об'єкти оподаткування

Об'єктом оподаткування є прибуток, що визначається шляхом зменшення суми скоригованого валового доходу звітного періоду на:

- суму валових витрат платника податку;

- суму амортизаційних відрахувань.

1.2. Валовий дохід - загальна сума доходу платника податку від усіх видів діяльності, отриманого (нарахованого) протягом звітного періоду у грошовій, матеріальній або нематеріальній формах як на території України, її континентальному шельфі, виключній (морській) економічній зоні, так і за їх межами.

Валовий дохід включає:

1.2.1. Загальні доходи від продажу товарів (робіт, послуг), у тому числі допоміжних та обслуговуючих виробництв, що не мають статусу юридичної особи, а також доходи від продажу цінних паперів (крім операцій з їх первинного випуску (розміщення) та операцій з їх кінцевого погашення (ліквідації)).

1.2.1.2. Доходи від здійснення банківських, страхових та інших операцій з надання фінансових послуг, торгівлі валютними цінностями, цінними паперами, борговими зобов'язаннями та вимогами.

1.2.1.3. Доходи: від товарообмінних (бартерних) операцій; від страхової діяльності; від операцій з розрахунками в іноземній валюті; від операцій з пов'язаними особами; від продажу (обміну, інших видів відчуження) основних фондів або нематеріальних активів, що підлягають амортизації; від операцій з торгівлі цінними паперами та деривативами: інші доходи по операціям особливого виду - спільній діяльності без створення юридичної особи, виплаті дивідендів, операціям з борговими вимогами та зобов'язаннями, виконаних довгострокових договірних зобов'язань.

1.2.1.4. Доходи від спільної діяльності та у вигляді дивідендів, отриманих від нерезидентів, процентів, роялті, володіння борговими вимогами, а також доходів від здійснення операцій лізингу (оренди).

1.2.1.5. Доходи, не враховані в обчисленні валового доходу періодів, що передують звітному та виявлені у звітному періоді.

1.2.1.6. Доходи з інших джерел та від позареалізаційних операцій, у тому числі у вигляді:

- сум безповоротної фінансової допомоги, отриманої платником податку у звітному періоді, вартості товарів (робіт, послуг), безоплатно наданих платнику податку у звітному періоді, за винятком випадків, коли така безповоротна фінансова допомога та безоплатні товари (роботи, послуги) отримуються неприбутковими організаціями, або такі операції здійснюються між платником податку та його відокремленими підрозділами, що не мають статусу юридичної особи;

- сум невикористаної частини коштів, що повертаються зі страхових резервів;

- сум заборгованості, що підлягає включенню до валових доходів по відшкодуванню сум безнадійної заборгованості за рахунок страхового резерву платника податку, та інші;

- сум коштів страхового резерву, використаних не за призначенням;

- вартості матеріальних цінностей, переданих платнику податку згідно з договорами схову та використаних ним у власному виробничому чи господарському обороті;

- сум штрафів та/або неустойки чи пені, одержаних за рішенням сторін договору або за рішенням відповідних державних органів, суду, господарського чи третейського суду;

- сум державного мита, попередньо сплачено позивачем, що повертається на його користь за рішенням суду (господарського суду).

1.2.2. Не включаються до складу валового доходу:

1.2.2.1. Суми акцизного збору, податку на додану вартість, отриманих (нарахованих) підприємством у складі ціни продажу продукції (робіт, послуг), за винятком випадків, коли таке підприємство - отримувач не є платником податку на додану вартість.

1.2.2.2. Суми коштів або вартість майна, отримані платником податку як компенсація (відшкодування) за примусове відчуження державою іншого майна платника податку у випадках, передбачених законодавством.

1.2.2.3. Суми коштів або вартість майна, отримані платником податку за рішенням суду (господарського суду) або внаслідок задоволення претензій у порядку, установленому законодавством як компенсація прямих витрат або збитків, понесених таким платником податку в результаті порушення його прав та інтересів, що охороняються законом, у разі якщо вони не були віднесені таким платником податку до складу валових витрат або відшкодовані за рахунок коштів страхових резервів.

1.2.2.4. Суми коштів у частині надмірно сплачених податків, зборів (обов'язкових платежів), що повертаються або мають бути повернені платнику податку з бюджетів, якщо такі суми не були включені до складу валових витрат.

1.2.2.5. Суми коштів або вартість майна, що надходять платнику податку у вигляді прямих інвестицій або реінвестицій у корпоративні права, емітовані таким платником податку, у тому числі грошові або майнові внески, згідно з договорами про спільну діяльність на території України без створення юридичної особи.

1.2.2.6. Суми доходів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування від надання державних послуг (видачі дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, реєстрації, інших послуг, обов'язковість придбання яких передбачено законодавством) у разі зарахування таких доходів до відповідних бюджетів.

1.2.2.7. Суми доходів, накопичуваних на пенсійних рахунках у межах механізму додаткового пенсійного забезпечення, а також суми надходжень до інших неприбуткових організацій;

1.2.2.8. Кошти спільного інвестування інститутів спільного інвестування (ІСІ) -кошти, залучені від інвесторів ІСІ, доходи від здійснення операцій з активами ІСІ та доходи, нараховані за активами.

1.2.2.9. Суми одержаного платником податку емісійного доходу.

1.2.2.10. Номінальна вартість взятих на облік, але неоплачених (непогашених) цінних паперів, які засвідчують відносини позики, а також платіжних документів, емітованих (виданих) боржником на користь (на ім'я) платника податку як забезпечення або підтвердження заборгованості такого боржника перед таким платником податку (облігацій, ощадних сертифікатів, казначейських зобов'язань, векселів, боргових розписок, акредитивів, чеків, гарантій, банківських наказів та інших подібних платіжних документів).

1.2.2.11. Доходи від спільної діяльності на території України без створення юридичної особи, дивіденди, отримані платником податку від інших платників податку.

1.2.2.12. Кошти або майно, які повертаються власнику корпоративних прав, емітованих юридичною особою, після повної і кінцевої ліквідації такої юридичної особи-емітента або після закінчення договору про спільну діяльність, але не вище номінальної вартості акцій (часток, паїв).

1.2.2.13. Кошти або майно, що надходять у вигляді міжнародної технічної допомоги, яка надається іншими державами відповідно до міжнародних угод, що набрали чинності у встановленому законодавством порядку.

1.2.2.14. Вартість основних фондів безоплатно отриманих платником податку з метою здійснення їх експлуатації у випадках, передбачених законодавством:

- якщо такі основні фонди отримані за рішенням органів центральної виконавчої влади;

- у разі отримання спеціалізованими експлуатуючими підприємствами об'єктів енергопостачання, газу - і тепло забезпечення, водопостачання, каналізаційних мереж відповідно до

рішень місцевих органів виконавчої влади та виконавчих органів рад, прийнятих у межах їх повноважень;

- у разі отримання підприємствами комунальної власності об'єктів соціальної інфраструктури, що перебували на балансі інших підприємств та утримувалися за їх рахунок. Отримані таким чином основні фонди приймаються на баланс за балансовою вартістю. Порядок безоплатної передачі таких основних фондів установлюється Кабінетом Міністрів України.

1.2.2.15. Кошти або майно, що надаються у вигляді безповоротної допомоги громадським організаціям інвалідів та підприємствам і організаціям, інші надходження, прямо визначені нормами Закону "Про оподаткування прибутку підприємств".

1.2.3. Валові витрати

1.2.3.1. Валові витрати виробництва та обігу (далі - валові витрати) - сума будь-яких витрат платника податку у грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, здійснених як компенсація вартості товарів (робіт, послуг), які придбаваються (виготовляються) таким платником податку для їх подальшого використання у власній господарській діяльності.

1.2.3.2. До складу валових витрат включаються:

- суми будь-яких витрат, сплачених (нарахованих) протягом звітного періоду зв'язку з підготовкою, організацією, веденням виробництва, продажем продукції (робіт, послуг) і охороною праці, з урахуванням обмежень прямо передбачених статтями ЗУ "Про оподаткування прибутку підприємств";

- суми коштів або вартість майна, добровільно перераховані (передані) до Державного бюджету України або бюджетів територіальних громад, до неприбуткових організацій, але не більше ніж чотири відсотки оподаткованого прибутку попереднього звітного періоду, за винятком відрахувань на додаткове пенсійне забезпечення;

- суми коштів, перерахованих підприємствами всеукраїнських об'єднань осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, на яких працює за основним місцем роботи не менше 75 відсотків таких осіб, цим об'єднанням для проведення їх благодійної діяльності, але не більше 10 відсотків оподаткованого прибутку попереднього звітного періоду;

- суми коштів, внесені до страхових резервів у порядку відшкодування сум безнадійної заборгованості за рахунок страхового резерву платника податку та покриття безнадійної заборгованості банками та небанківськими фінансовими установами;

- суми внесених (нарахованих) податків, зборів (обов'язкових платежів), установлених Законом України "Про систему оподаткування", за винятком податку на прибуток підприємств, податку на нерухомість, а також із врахуванням особливостей оподаткування дивідендів, доходів грального бізнесу та доходів нерезидентів; сплату податку на додану вартість, включеного до ціни товарів (робіт, послуг), що придбаваються платником податку для виробничого або невиробничого використання, сплату податків на доходи фізичних осіб, які відраховуються за рахунок сум виплат таких доходів згідно із законом України "Про оподаткування доходів фізичних осіб";

Для платників податку на прибуток підприємств, які не зареєстровані як платники податку на додану вартість, до складу валових витрат виробництва (обігу) входять суми податків на додану вартість, сплачених у складі ціни придбання товарів (робіт, послуг), вартість яких належать до валових витрат такого платника податку;

У разі якщо платник податку на прибуток, зареєстрований як платник податку на додану вартість, одночасно здійснює операції з продажу товарів (робіт, послуг), що оподатковуються податком на додану вартість та звільнені від оподаткування, або не є об'єктом оподаткування таким податком, податок на додану вартість, сплачений у складі витрат на придбання товарів (робіт, послуг), які відносяться до складу валових витрат, та основних фондів і нематеріальних активів, що підлягають амортизації, включається відповідно до валових витрат або балансова вартість відповідної групи основних фондів збільшується на суму, що не включена до складу податкового кредиту такого платника податку згідно із Законом України "Про податок на додану вартість".

1.2.3.3. Для платників податку, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, до складу валових витрат включається плата за землю, що не використовується в сільськогосподарському виробничому обороті.

1.2.3.4. Крім того, до валових витрат включаються:

- суми витрат, не віднесені до складу валових витрат минулих звітних податкових періодів у зв'язку з втратою, знищенням або зіпсуттям документів, установлених правилами податкового обліку, та підтверджених такими документами у звітному податковому періоді;

- суми витрат, не враховані у минулих податкових періодах у зв'язку з допущенням помилок та виявлених у звітному податковому періоді у розрахунку податкового зобов'язання;

- суми безнадійної заборгованості в частині, що не була віднесена до валових витрат у разі коли відповідні заходи щодо стягнення таких боргів не привели до позитивного наслідку, а також суми заборгованості, стосовно яких закінчився строк позовної давності. Для банків та інших небанківських фінансових установ норми цього пункту діють з урахуванням норм викладених у п. 2.1.32; 2.1.33;

- суми витрат по операціях, передбачених п. 2.1.8.14; 2.1.10;

- суми витрат, пов'язаних з поліпшенням основних, у сумі, що не перевищує п'яти відсотків сукупної балансової вартості груп основних фондів на початок звітного року. Витрати, що перевищують зазначену суму, відносяться на збільшення балансової вартості груп 2 і 3 (балансової вартості окремого об'єкта основних фондів групи 1), та підлягають амортизації за нормами передбаченими для відповідних основних фондів.

- суми витрат, пов'язаних з підтвердженням відповідності продукції, систем якості, систем управління якістю, систем управління довкіллям, персоналу встановленим вимогам відповідно до Закону України "Про підтвердження відповідності".

1.3.1. Не включаються до складу валових витрат витрати на:

1.3.1.1. Потреби, не пов'язані з веденням основної діяльності, а саме:

- організацію та проведення прийомів, презентацій, свят, розваг та відпочинку, придбання та розповсюдження подарунків (крім благодійних внесків та пожертвувань неприбутковим організаціям та витрат, пов'язаних з проведенням рекламної діяльності: передпродажних та рекламних заходів стосовно товарів (робіт, послуг), що продаються (надаються) такими платниками податку. Обмеження не стосується платників податку, основною діяльністю яких є організація прийомів, презентацій і свят за замовленням та за рахунок інших осіб;

- придбання лотерей, участь в азартних іграх;

- фінансування особистих потреб фізичних осіб за винятком виплат, передбачених пунктами 5.6 "Особливості визначення складу витрат на оплату праці" і 5.7 "Особливості віднесення до складу витрат сум внесків на соціальні заходи", та в інших випадках, передбачених нормами Закону "Про оподаткування прибутку підприємств".

1.3.1.2. Сплата вартості торгових патентів, яка враховується у зменшення податкових зобов'язань платника податку в порядку, передбаченому п.2.1.18.3 та сплата неустойки, штрафів чи пені за рішенням сторін договору або за рішенням відповідних державних органів, суду, господарського або третейського суду.

1.3.1.3. Утримання органів управління об'єднань платників податку, включаючи утримання холдингових компаній, які є окремими юридичними особами.

Під терміном "холдингові компанії" слід розуміти юридичних осіб, які є власниками інших юридичних осіб або здійснюють контроль над такими юридичними особами як пов'язані особи.

1.3.1.4. Виплату емісійного доходу на користь емітента корпоративних прав.

1.3.1.5. Виплату дивідендів.

1.3.1.6. Виплату винагород або інших видів заохочень пов'язаним з таким платником податку фізичним чи юридичним особам у разі, якщо немає документальних доказів, що таку виплату або заохочення було проведено як компенсацію за фактично надану послугу (відпрацьований час). За наявності зазначених документальних доказів віднесенню до складу валових витрат підлягають фактичні суми виплат (заохочень), але не більші ніж суми, розраховані за звичайними цінами.

Не підлягають віднесенню до складу валових витрат суми збитків платника податку, понесених у зв'язку з продажем товарів (робіт, послуг) або їх обміном за цінами, що нижчі за звичайні, пов'язаним з таким платником податку особам. І у разі коли сума виплат (заохочень) або її частина пов'язаним фізичним особам не визнаються валовими витратами, така сума (або її частина) є базою для нарахування внесків на соціальні заходи, передбачені п.2.1.8.13 розділу 2.1.8 "Особливості віднесення до складу витрат сум внесків на соціальні заходи".

Не належать до складу валових витрат будь-які витрати, не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення податкового обліку.

У разі втрати, знищення або зіпсуття зазначених документів платник податку має право письмово заявити про це податковому органу та здійснити заходи, необхідні для поновлення таких документів. Письмова заява має бути надіслана до/або разом з поданням розрахунку податкових зобов'язань звітного періоду. Якщо платник податку не подасть у такий строк письмову заяву та не поновить зазначених документів до закінчення податкового періоду, що настає за звітним, непідтверджені відповідними документами витрати не визнаються валовими витратами і на суму недосплатеного податку нараховується пеня у розмірі облікової ставки Національного банку України, збільшеної в 1,2 рази. Якщо платник податку поновить зазначені документи у наступних періодах, підтверджені витрати (з урахуванням сплаченої пені) включаються до валових витрат податкового періоду, на який припадає таке поновлення.

1.8. Особливості віднесення витрат подвійного призначення до складу валових витрат платника податку (тобто можуть мати місце витрати, які в окремих випадках відносяться до валових витрат, в інших - не відносяться.)

До валових витрат включаються:

1.8.1. Витрати платника податку на забезпечення найманих працівників спеціальним одягом, взуттям, обмундируванням, що необхідні для виконання професійних обов'язків, а також продуктами спеціального харчування за переліком, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

1.8.2. Витрати, крім тих, що підлягають амортизації, пов'язані з науково-технічним забезпеченням основної діяльності, на винахідництво і раціоналізацію господарських процесів, проведення дослідно-експериментальних та конструкторських робіт, виготовлення та дослідження моделей і зразків, пов'язаних з основною діяльністю платника податку, виплатою роялті та придбанням нематеріальних активів (крім тих, що підлягають амортизації) для їх використання в основній діяльності платника податку. Норми цього підпункту стосуються витрат на зазначені заходи незалежно від того, чи призвели такі заходи до збільшення доходів платника податку.

Витрати на придбання літератури для інформаційного забезпечення господарської діяльності платника податку, у тому числі з питань законодавства, і передплату спеціалізованих періодичних видань, а також на проведення аудиту згідно з чинним законодавством, включаючи проведення добровільного аудиту за рішенням платника податку.

Витрати платника податку, пов'язані з професійною підготовкою або перепідготовкою за профілем такого платника податку фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з таким платником податку, в українських закладах освіти, за винятком фізичних осіб, пов'язаних з таким платником податку. Порядок професійної підготовки і перепідготовки та розміри витрат на такі цілі встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Обов'язки з доведення зв'язку витрат на цілі, обумовлені цим підпунктом, з основною діяльністю платника податку, покладаються на такого платника податку.

1.8.3. Будь-які витрати на гарантійний ремонт (обслуговування) або гарантійні заміни товарів, проданих платником податку, вартість яких не компенсується за рахунок покупців таких товарів, але не більше від суми, яка відповідає рівню гарантійних замін, прийнятих (оприлюднених) платником податку, але не вище 10 відсотків від сукупної вартості таких товарів, що були продані, та по яких не закінчився строк гарантійного обслуговування.

У разі здійснення гарантійних замін товарів платник податку зобов'язаний вести окремий облік бракованих товарів, повернутих покупцями, а також облік покупців, що отримали таку заміну або послуги з ремонту (обслуговування), у порядку, встановленому центральним податковим органом.

Здійснення заміни товару без зворотного отримання бракованого товару або без належного ведення зазначеного обліку не дає права на збільшення валових витрат продавця такого товару на вартість замін.

1.8.4. Витрати платника податку на проведення рекламних заходів стосовно товарів (робіт, послуг), що такими платниками податку.

Витрати на організацію прийомів, презентацій розповсюдження подарунків, включаючи безоплатну роздачу зразків товарів або безоплатне надання послуг (виконання робіт) з рекламними

цілями, але не більше двох відсотків від оподаткованого прибутку платника податку за попередній звітний (податковий) квартал.

1.8.5. Будь-які витрати зі страхування ризиків загибелі врожаю, транспортування продукції платника податку; цивільної відповідальності, пов'язаної з експлуатацією транспортних засобів, що перебувають у складі основних фондів платника податку; екологічної та ядерної шкоди, що може бути завдана платником податку іншим особам; майна платника податку; кредитних та інших комерційних ризиків платника податку, за винятком страхування життя, здоров'я або інших ризиків, пов'язаних з діяльністю фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з платником податку, обов'язковість якого не передбачена законодавством, або будь-які витрати зі страхування сторонніх фізичних чи юридичних осіб.

Якщо умови страхування передбачають виплату страхового відшкодування на користь платника податку - страхувальника, застраховані збитки, понесені таким платником податку, відносяться до його валових витрат у податковий період їх понесення, а суми страхового відшкодування таких збитків включаються до валових доходів такого платника податку у податковий період їх отримання.

1.8.6. Будь-які витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів, виданих державними органами для ведення основної діяльності, включаючи плату за реєстрацію підприємства в органах державної реєстрації, зокрема, в органах місцевого самоврядування, їх виконавчих органах, крім витрат на придбання торгових патентів, установлених Законом України "Про патентування деяких видів підприємницької діяльності". Витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання транспортних послуг.

1.8.7. Витрати на відрядження фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з таким платником податку або є членами керівних органів платника податку, у межах фактичних витрат особи, яка відряджена, на проїзд (включаючи перевезення багажу) як до місця відрядження і назад, так і за місцем відрядження, оплати вартості проживання у готелях (мотелях), а також включених до таких рахунків витрат на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), найменших жилих приміщень, телефонних рахунків, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкового страхування, витрат на усний та письмовий переклади, інших документально оформлених витрат, пов'язаних з правилами в'їзду та перебування у місці відрядження, включаючи будь-які збори і податки, що підлягають сплаті у зв'язку зі здійсненням таких витрат.

Зазначені витрати можуть бути включені до складу валових витрат платника податку лише за наявності підтверджуючих документів, що засвідчують вартість цих витрат у вигляді транспортних квитків або транспортних рахунків (багажних квитанцій), рахунків з готелів (мотелів) або від інших осіб, що надають послуги з розміщення та проживання фізичної особи, страхових полісів тощо. Не включається до складу витрат платника податку готівка, витрачена на цілі, визначені п. 2.1.7.1; 2.1.8.4, а також на цілі, не пов'язані з відшкодуванням особистих витрат фізичної особи, яка перебуває у відрядженні.

Не дозволяється відносити до складу витрат на харчування вартість алкогольних напоїв та тютюнових виробів, суми "чайових", за винятком випадків, коли суми таких "чайових" включаються до рахунку згідно із законами країни перебування, а також плати за видовищні заходи.

Додатково до витрат, визначених абзацом першим цього підпункту відносяться не підтверджені документально витрати на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добових витрат), понесених у зв'язку з її відрядженням, у межах граничних норм, встановлених Кабінетом Міністрів України за кожний повний день відрядження, включаючи день від'їзду та приїзду.

Сума добових визначається;

- у разі відрядження у межах України та країн, з якими не встановлено або спрощено прикордонний контроль - згідно з відмітками відряджувачої та приймаючої сторони на посвідченні про відрядження, форма якого затверджується центральним податковим органом;

- у разі відрядження до країн, з якими встановлено повний прикордонний митний контроль, - згідно з відмітками органів прикордонного контролю у паспорті або документі, що його замінює.

За відсутності зазначених відміток сума добових не включається до валових витрат платника податку.

Будь-які витрати на відрядження можуть бути включені до складу валових витрат платника податку за наявності підтверджуючих документів щодо зв'язку такого відрядження з основною діяльністю такого платника податку - запрошень приймаючої сторони, діяльність якої збігається з діяльністю платника податку; укладеного договору (контракту); інших документів, які встановлюють або засвідчують бажання встановити цивільно-правові відносини; документів, що засвідчують участь особи, яка відряджена стороною, у переговорах, конференціях або симпозиумах, які проводяться за тематикою, що збігається з основною діяльністю платника податку.

За запитом представника податкового органу платник податку має забезпечити за власний рахунок переклад звітних та підтверджуючих документів, виданих іноземною мовою.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, які направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, визначаються Кабінетом Міністрів України. Сума добових для таких категорій фізичних осіб не може перевищувати суму, встановлену абзацом другим цього підпункту для інших відряджених осіб. Власник або уповноважена ним особа може встановлювати додаткові обмеження щодо сум та цілей використання коштів, наданих на відрядження.

1.8.8. До валових витрат відносяться витрати платника податку на утримання та експлуатацію об'єктів соціальної інфраструктури, що перебували на балансі та утримувалися за рахунок такого платника податку на момент набрання чинності цим Законом (крім капітальних затрат, які підлягають амортизації).

1.8.9. Не включаються до складу валових витрат витрати платника податку (крім витрат на оплату праці) на пально-мастильні матеріали, витрати, пов'язані з стоянкою та паркуванням легкових автомобілів.

1.8.10. У разі сплати процентів за борговими зобов'язаннями до складу валових витрат відносяться будь-які витрати, пов'язані з виплатою або нарахуванням процентів за борговими зобов'язаннями (у тому числі за будь-якими кредитами, депозитами) протягом звітного періоду, якщо такі виплати або нарахування здійснюються у зв'язку з веденням господарської діяльності платника податку.

1.8.11. При визначенні складу витрат на оплату праці з урахуванням норм п. 2.1.7 до складу валових витрат платника податку відносяться витрати на оплату праці фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з таким платником податку (далі - працівники), які включають витрати на виплату основної і додаткової заробітної плати та інших видів заохочень і виплат, виходячи з тарифних ставок, у вигляді премій, заохочень, відшкодувань вартості товарів (робіт, послуг), витрати на виплату авторських винагород та виплат за виконання робіт (послуг), згідно з договорами цивільно-правового характеру, будь-які інші виплати в грошовій або натуральній формі, встановлені за домовленістю сторін.

1.8.12. Додатково до виплат, передбачених вище, до складу валових витрат платника податку включаються обов'язкові виплати, а також компенсація вартості послуг, які надаються працівникам у випадках, передбачених законодавством, а також внески платника податку на обов'язкове страхування життя або здоров'я працівників у випадках, передбачених законодавством.

1.8.13. До складу валових витрат платника податку відносяться суми внесків на соціальні заходи: зборів на обов'язкове державне пенсійне страхування та інші види загальнообов'язкового (в тому числі державного) соціального страхування фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником податку, нараховані на виплати, зазначені вище, за ставками та у порядку, встановленому законом.

1.8.14. Платник податку веде облік приросту (убутку) балансової вартості покупних товарів (крім активів, що підлягають амортизації, цінних паперів та деривативів), матеріалів, сировини, комплектуючих виробів та напівфабрикатів на складах, у незавершеному виробництві та залишках готової продукції. У разі коли балансова вартість таких запасів на кінець звітного кварталу перевищує їх балансову вартість на початок того ж звітного кварталу, різниця вираховується з суми валових витрат платника податку у такому звітному кварталі.

У разі коли вартість таких запасів на початок звітного кварталу перевищує їх вартість на кінець того ж звітного кварталу, різниця додається до складу валових витрат платника податку у такому звітному періоді.

Дія цього пункту не поширюється на виробників сільськогосподарської продукції.

Облік приросту (убутку) балансової вартості покупних товарів (крім активів, що підлягають амортизації, цінних паперів та деривативів), матеріалів, сировини, комплектуючих виробів та напівфабрикатів на складах, у незавершеному виробництві та залишках готової продукції енергогенеруючих підприємств, підприємств по виробництву бромзалізв та бром, а також підприємств з первинної переробки продукції рослинництва ведеться за наслідками звітного (податкового) року в порядку та за переліком зазначених товарів, матеріалів, сировини, комплектуючих виробів напівфабрикатів, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

1.8.15. Установлення додаткових обмежень щодо віднесення витрат до складу валових витрат платника податку, крім тих, що зазначені у цьому Законі, не дозволяється.

1.9. Порядок перенесення балансових збитків на наступні податкові періоди

Якщо об'єкт оподаткування платника податку з числа резидентів за результатами звітного (податкового) кварталу має від'ємне значення (з урахуванням суми амортизаційних відрахувань), дозволяється відповідне зменшення об'єкта оподаткування наступного звітного (податкового) кварталу, а також кожного з наступних двадцяти звітних (податкових) кварталів до повного погашення такого від'ємного значення об'єкта оподаткування.

У разі коли від'ємне значення об'єкта оподаткування не погашається платником податку за рахунок отриманих ним валових доходів у порядку, визначеному вище, об'єкт оподаткування наступних звітних (податкових) кварталів не зменшується на непогашену суму від'ємного значення об'єкта оподаткування.

1.10. Оподаткування операцій особливого виду >

1.10.1. Оподаткування товарообмінних (бартерних) операцій:

Доходи та витрати від здійснення товарообмінних (бартерних) операцій визначаються платником податку виходячи з договірної ціни такої операції, але не нижчої за звичайні ціни.

Платник податку щоквартально подає розрахунок фінансових результатів товарообмінних (бартерних) операцій разом із податковою декларацією про прибуток до податкового органу за місцезнаходженням такого платника податку.

1.10.2. Оподаткування страхової діяльності

Валові доходи від страхової діяльності (крім страхування ризиків життя) страховиків-резидентів оподатковуються за ставкою три відсотки від суми валового доходу, отриманого від страхової діяльності, та не підлягають оподаткуванню податком. Для цілей оподаткування страхової діяльності під валовим доходом від страхової діяльності слід розуміти суму страхових внесків, страхових платежів або страхових премій (далі - сума валових внесків), за винятком суми валових внесків, переданих в перестраховання, отриманих (нарахованих) страховиками протягом звітного періоду по договорах страхування і перестраховання ризиків на території України або за її межами.

Облік операцій зі страхування життя фізичних осіб ведеться страховиками окремо. Доходи, отримані страховиками-резидентами у вигляді сум страхових внесків, страхових платежів чи страхових премій, накопичених протягом звітного періоду за договорами страхування і перестраховання життя на території України або за її межами, не належать до складу валових доходів, встановлених попереднім підпунктом.

Страхові резерви (резервні фонди) на покриття ризиків (збитків) із страхування життя формуються окремо від страхових резервів (резервних фондів) на покриття ризиків (збитків) з інших видів страхування та використовуються виключно на покриття ризиків із страхування життя.

У разі коли страховик одержує доходи з джерел інших, ніж ті, що визначені у підпунктах вказаних вище, такі доходи оподатковуються у загальному порядку. При цьому до категорії валових витрат, пов'язаних з отриманням таких доходів, не включаються витрати, понесені страховиком при здійсненні операцій із страхування (перестраховання).

1.10.3. Оподаткування операцій із розрахунками в іноземній валюті

1.10.3.1. Доходи, отримані (нараховані) платником податку в іноземній валюті у зв'язку з продажем товарів (робіт, послуг) протягом звітного періоду, перераховуються в гривні за офіційним валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на дату отримання (нарахування) таких доходів, і не підлягають перерахуванню у зв'язку зі зміною обмінного курсу гривні протягом такого звітного періоду.

Балансова вартість іноземної валюти, отриманої платником податку у зв'язку з таким продажем (виручка в іноземній валюті), визначається за курсом, зазначеним у абзаці першому цього підпункту.

1.10.3.2. Витрати, понесені (нараховані) платником податку в іноземній валюті протягом звітного періоду у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг), вартість яких відноситься до валових витрат такого платника податку, визначаються у сумі, що має дорівнювати балансовій вартості такої іноземної валюти, визначеної згідно із положеннями п. 2.1.10.3.1, 2.1.10.3.4., 2.1.10.3.6 і не підлягають перерахуванню у зв'язку із зміною обмінного курсу гривні протягом такого звітного періоду.

1.10.3.3. Будь-яка заборгованість платника податку або перед платником податку, основна сума якої (без процентів та комісійних винагород) виражена в іноземній валюті, відображається в податковому обліку дебітора або кредитора шляхом перерахунку суми такої заборгованості в гривні за офіційним валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на дату її виникнення (далі - балансова вартість заборгованості), і не підлягає перерахуванню у зв'язку зі зміною обмінного курсу гривні протягом звітного періоду.

У разі, коли така заборгованість продається (погашається) протягом звітного періоду, вартість такої заборгованості визначається шляхом перерахунку її суми в гривні за офіційним валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на дату такого продажу (погашення).

1.10.3.4. У разі купівлі іноземної валюти за гривні валові витрати або валові доходи платника податку не змінюються. Сума гривень, сплачена платником податку у зв'язку з такою купівлею (без урахування комісійних або вартості інших послуг осіб, що здійснюють конверсійні (обмінні) операції за дорученням платника податку), вважається балансовою вартістю такої іноземної валюти.

У разі купівлі однієї іноземної валюти за іншу іноземну валюту балансова вартість придбаної іноземної валюти визначається на рівні балансової вартості іноземної валюти, що була продана.

1.10.3.5. У разі продажу іноземної валюти за гривні валові доходи платника податку збільшуються на суму гривень, отриманих від покупця у зв'язку з таким продажем, а валові витрати такого платника податку збільшуються на суму балансової вартості такої іноземної валюти.

1.10.3.6. З метою оподаткування будь-яка іноземна валюта або заборгованість в іноземній валюті, що перебували на обліку платника податку на кінець звітного періоду, перераховуються в гривні за офіційним валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на останній робочий день звітного періоду. При цьому позитивна або від'ємна різниця між результатом такого перерахунку та балансовою вартістю іноземної валюти або заборгованості включається відповідно до валових доходів або валових витрат платника податку - кредитора або до валових витрат чи валових доходів платника податку - дебітора за наслідками

наступного податкового періоду балансова вартість іноземної валюти або заборгованості в іноземній валюті прирівнюється до їх вартості, визначеної на кінець попереднього звітного періоду.

1.10.3.7. До валових витрат платників податку - суб'єктів валютного ринку відносяться також будь-які витрати, пов'язані з оплатою послуг інших осіб, що здійснюють конверсійні (обмінні) операції за дорученням таких платників податку.

1.10.3.8. Банки здійснюють відмінний від інших платників податку податковий облік результатів операцій з іноземною валютою.

Облік операцій з продажу або купівлі іноземної валюти, які здійснюються за дорученням та за рахунок клієнтів таких банків, ведеться окремо від обліку операцій з продажу або купівлі іноземної валюти, здійснюваних за рішенням банку за рахунок інших (власних) джерел.

При здійсненні операцій з продажу або купівлі іноземної валюти за дорученням та за рахунок клієнтів до валових доходів банку відносяться суми комісійних (брокерських) та інших подібних видів винагород, одержаних (нарахованих) банком у зв'язку із здійсненням таких операцій протягом звітного періоду, а до валових витрат - витрати банку, понесені (нараховані) у зв'язку із здійсненням таких операцій протягом звітного періоду.

При здійсненні операцій з купівлі або продажу іноземної валюти за рішенням банку до складу валових доходів або валових витрат банку відноситься кінцевий фінансовий результат обмінних (конверсійних) операцій за результатами звітного періоду.

Кінцевий фінансовий результат обмінних (конверсійних) операцій за результатами звітного періоду вираховується як сума фінансових результатів обмінних (конверсійних) операцій за результатами кожного банківського дня. Фінансовим результатом обмінних (конверсійних) операцій за результатами банківського дня різниця між валовими доходами, отриманими (нарахованими) банком внаслідок продажу іноземної валюти протягом такого банківського дня, та валовими

витратами, понесеними (нарахованими) у зв'язку із придбанням іноземної валюти протягом такого банківського дня.

У розрахунки фінансового результату обмінних (конверсійних) операцій не беруться суми комісійних (брокерських) або інших подібних винагород, сплачених або отриманих (нарахованих) банком у зв'язку із здійсненням таких обмінних (конверсійних) операцій, які відносяться до складу валових доходів або валових витрат банку у загальному порядку.

На іноземну валюту, що входила до складу власних коштів банку за станом на останній день звітного періоду, поширюється порядок, передбачений п.2.1.10.3.6.

1.10.4. Оподаткування операцій з пов'язаними особами

З метою оподаткування:

1.10.4.1. Дохід, отриманий платником податку від продажу товарів (робіт, послуг) пов'язаним особам, визначається виходячи із договірних цін, але не менших за звичайні ціни на такі товари (роботи, послуги), що діяли на дату такого продажу

1.10.4.2. Витрати, понесені платником податку у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у пов'язаної особи визначаються виходячи із договірних цін, але не більших за звичайні ціни, що діяли на дату такого придбання.

1.10.4.3. Витрати платника податку, понесені по сплаті процентів по депозитах, орендних платежах, цивільно-правових договорах, пов'язаним з платником податку особам, визначаються виходячи із договірних цін (процентних ставок за депозит), але не вищих за звичайні ціни (звичайні процентні ставки за депозит)

1.10.4.4. До валового доходу платника податку включається прибуток від Продажу (обміну, інших видів відчуження) основних фондів або нематеріальних активів, що підлягають амортизації, визначений згідно з п. 2.1.11.

1.10.5. Оподаткування операцій з торгівлі цінними паперами та деривативами

1.10.5.1. З метою оподаткування платник податку веде окремий облік фінансових результатів операцій з торгівлі цінними паперами та деривативами.

У разі коли протягом звітного періоду витрати, понесені (нараховані) платником податку у зв'язку із придбанням цінних паперів і деривативів, перевищують доходи, отримані від продажу (відчуження) цінних паперів і деривативів протягом такого звітного періоду, балансові збитки переносяться на зменшення доходів майбутніх періодів від таких операцій протягом строків, визначених п.2.1.9.

У разі коли протягом звітного періоду доходи, отримані (нараховані) платником податку в зв'язку із продажем (відчуженням) цінних паперів і деривативів, перевищують витрати, понесені (нараховані) платником податку в зв'язку із придбанням цінних паперів і деривативів протягом такого звітного періоду, збільшені на суму нскомпенсованих балансових збитків від таких операцій минулих періодів, прибуток включається до складу валових доходів за результатами такого звітного періоду.

1.10.5.2. ПІД терміном "торгівля цінними паперами і деривативами" слід розуміти:

- будь-які операції з придбання або продажу цінних паперів чи фондових деривативів торгівцями цінними паперами, чий статус встановлюється відповідним законодавством про цінні папери і фондовий ринок;

- будь-які операції з придбання або продажу товарних деривативів членами товарних бірж, чий статус встановлюється законодавством про товарні біржі;

- будь-які операції з купівлі та продажу цінних паперів особами, які не мають статусу торгівців цінними паперами.

1.10.5.3. Під терміном "витрати" слід розуміти суму коштів або вартість майна, сплачену (нараховану) платником податку продавцю цінних паперів та деривативів як компенсацію їх вартості.

До складу витрат включається також сума будь-якої заборгованості покупця, яка виникає у зв'язку з таким придбанням.

1.10.5.4. Під терміном "доходи" слід розуміти суму коштів або вартість майна, отриману платником податку від продажу, обміну або інших способів відчуження цінних паперів та деривативів, збільшену на вартість будь-яких матеріальних цінностей чи нематеріальних активів, які передаються платнику податку в зв'язку з таким продажем, обміном або відчуженням.

До складу доходів включається також сума будь-якої заборгованості платника податку, яка погашається у зв'язку з таким продажем, обміном або відчуженням.

1.10.6. Оподаткування спільної діяльності на території України без створення юридичної особи

1.10.6.1. Спільна діяльність без створення юридичної особи провадиться на підставі договору про спільну діяльність, що передбачає об'єднання коштів або майна учасників для досягнення спільної господарської мети.

1.10.6.2. Облік результатів спільної діяльності ведеться платником податку, уповноваженим на це іншими сторонами згідно з умовами договору, окремо від обліку господарських результатів такого платника податку.

1.10.6.3. Виплати частини доходу, отриманого учасниками від спільної діяльності, порівнюються до виплат дивідендів в порядку, передбаченому 2.1.10.7.2, 2.1.10.7.6, 2.1.10.7.7.

1.10.6.4. У разі, коли доходи від спільної діяльності не розподіляє протягом звітної періоду з метою оподаткування, вони вважаються розподіленими між учасниками згідно з умовами договору про спільну діяльність на кінець такого звітної періоду і підлягають оподаткуванню згідно з п. 2.1.10.6.3

1.10.6.5. У разі, коли протягом звітної періоду витрати, понесені платником податку в зв'язку із проведенням спільної діяльності, перевищують доходи, отримані від таких операцій, балансові збитки переносяться на зменшення доходів майбутніх податкових періодів від такої спільної діяльності протягом строків, визначених п. 2.1.9.

1.10.6.6. Порядок податкового обліку та звітності результатів спільної діяльності встановлюється центральним податковим органом.

1.10.7. Оподаткування дивідендів

Дивіденди - платіж, який провадиться юридичною особою на користь власників (довіреніх осіб власника) корпоративних прав чи інвестиційних сертифікатів, емітованих такою юридичною особою, у зв'язку з розподілом частини її прибутку.

До дивідендів не включаються виплати юридичної особи, пов'язані зі зворотним викупом акцій, часток (паїв), раніше емітованих такою юридичною особою.

1.10.7.1. У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, провадить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав пропорційно частці його в статутному фонді підприємства - емітента таких корпоративних прав незалежно від того, чи була діяльність такого підприємства-емітента прибутковою протягом звітної періоду при наявності інших власних джерел для виплати дивідендів.

1.10.7.2. За винятком випадків, передбачених п. 2.1.10.7.5, платник податку, який виплачує дивіденди своїм акціонерам (власникам), нараховує та утримує податок на дивіденди в розмірі 30 відсотків нарахованої суми виплат за рахунок таких виплат незалежно від того, чи є емітент платником податку на прибуток. Зазначений податок вноситься до бюджету до/або одночасно із виплатою дивідендів.

Платіжний документ, який надається платником податку банківській установі, що його обслуговує, повинен відображати суму дивідендів, що підлягають виплаті, а також утриману суму податку на дивіденди. Банківська установа не має права приймати до виконання платіжний документ, що не відповідає зазначеним вимогам.

1.10.7.3. Платник податку - емітент корпоративних прав зменшує суму нарахованого податку на прибуток на суму внесеного до бюджету податку на дивіденди, запровадженого п. 2.1.10.7.2.

1.10.7.4. У разі коли сума сплаченого податку на дивіденди перевищує суму податкових зобов'язань підприємства-емітента за податком на прибуток звітної періоду, різниця переноситься на зменшення зобов'язань за податком на прибуток такого підприємства у майбутніх податкових періодах у порядку перенесення балансових збитків на наступні податкові періоди.

1.10.7.5. Податок на дивіденди, передбачений п. 2.1.10.7.2, не застосовується у разі виплати дивідендів у вигляді акцій (часток, паїв), емітованих підприємством, яке нараховує дивіденди, за умови, що така виплата ніяким чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх акціонерів (власників) у статутному фонді підприємства-емітента

1.10.7.6. Юридичні особи, що отримують дивіденди, з яких утримано податок, передбачений п. 2.1.10.7.2, або дивіденди, виплачені у вигляді акцій, згідно з положеннями п. 2.1.10.7.5 не включають такі дивіденди до складу валового доходу.

1.10.7.7. Якщо внаслідок повної ліквідації підприємства платник податку - власник корпоративних прав, емітованих таким підприємством, отримує кошти або майно, вартість яких перевищує балансову вартість таких корпоративних прав, сума перевищення включається до валового доходу такої особи. У разі коли сума коштів або вартість майна менша від номінальної вартості корпоративних прав, сума збитків відноситься до складу валових витрат платника податку у податковий період отримання такої компенсації, але не раніше періоду повної ліквідації підприємства-емітента.

1.10.8. Оподаткування операцій з борговими вимогами та зобов'язаннями

1.10.8.1. З урахуванням особливостей, встановлених Законом "Про оподаткування прибутку підприємств", не включаються до валового доходу і не підлягають оподаткуванню кошти або майно, залучені платником податку у зв'язку з:

- отриманням платником податку фінансових кредитів від інших осіб-кредиторів, а також поверненням основної суми фінансових кредитів, наданих платником податку іншим особам-дебіторам;

- залученням платником податку коштів або майна в довірче управління, коштів у депозит (вклад), у тому числі шляхом випуску ощадних (депозитних) сертифікатів, або на інші строкові чи довірчі рахунки, в тому числі шляхом емісії (випуску) облігацій, векселів чи інвестиційних сертифікатів, а також поверненням платнику податку коштів або майна з довірчого управління, а також основної суми депозиту (вкладу), у тому числі шляхом погашення (викупу) ощадних (депозитних) сертифікатів, або з інших строкових чи довірчих рахунків, відкритих іншими особами на користь такого платника податку, у тому числі шляхом погашення облігацій, векселів чи інвестиційних сертифікатів;

- залученням платником податку майна на підставі договору лізингу (оренди), концесії, комісії, консигнації, довірчого управління, схову (відповідального зберігання), а також згідно з іншими цивільно-правовими договорами, що не передбачають передачі права власності на таке майно.

1.10.8.2. З урахуванням особливостей, встановлених Законом "Про оподаткування прибутку підприємств", не включаються до валових витрат кошти або майно, надані платником податку у зв'язку з:

- поверненням платником податку основної суми кредиту іншим особам-кредиторам, а також з наданням кредиту іншим особам-дебіторам;

- поверненням платником податку коштів або майна з довірчого управління, основної суми депозитів (вкладів), у тому числі залучених шляхом випуску ощадних (депозитних) сертифікатів, або коштів з інших строкових чи довірчих рахунків, у тому числі шляхом погашення (викупу) облігацій, векселів, а також розміщенням платником податку коштів або майна в довірче управління, коштів у депозит (вклад), у тому числі шляхом придбання ощадних (депозитних) сертифікатів, або на інші строкові та довірчі рахунки, відкриті на користь такого платника податку, у тому числі шляхом придбання облігацій, векселів, інвестиційних сертифікатів;

- наданням платником податку майна на підставі договорів лізингу (оренди), концесії, комісії, консигнації, довірчого управління, схову (відповідального зберігання) або згідно з іншими цивільно-правовими договорами, що не передбачають передачі права власності на таке майно іншій особі.

Під терміном "основна сума" слід розуміти суму наданого кредиту або депозиту (строкових, довірчих рахунків) без урахування процентів (фіксованих виплат, премій, вигравів).

1.10.8.3. За процентними цінними паперами, емітованими платником податку, суми процентів включаються до складу його валових витрат у податковий періоді протягом якого була здійснена або мала бути здійснена виплата таких процентів.; дисконтними цінними паперами, емітованими платником податку, балансові збитки і їх розміщення відносяться до складу його валових витрат у податковий період, протяг якого відбулося погашення (викуп) таких цінних паперів.

Платник податку, який здійснює довірчі операції з коштами або майн довірителя, відносить до складу своїх валових доходів кінцевий фінансів результат такої довірчої операції, який визначається за наслідками податкового періоду протягом якого здійснюється повернення довірителю частини доходу, фактично отриманого довіреною особою від операцій з розміщення коштів або майна такого довірителя, та дорівнює винагороді за здійснення таких довірчих операцій, ш утримується на користь довіреної особи за рахунок виплати такого доходу.

1.10.8.4. Оподаткування операцій з безстроковими цінними паперами здійснюється у порядку, передбаченому для оподаткування дивідендів.

Дія цього підпункту не поширюється на цінні папери, що засвідчують корпоративні права.

Безстрокові цінні папери - це цінні папери, які не мають встановленого строку погашення чи мають строк погашення більш як 10 років з моменту їх емісії (випуску) або згідно з умовами емісії передбачають право емітента приймати одноособові рішення про продовження строку погашення (ліквідації) таких цінних паперів, незалежно від загального строку дії таких цінних паперів.

Витрати, понесені платником податку у зв'язку з придбанням безстрокових цінних паперів, до валових витрат не включаються і підлягають амортизації як нематеріальні активи згідно з п. 2.1.11. Дія цього підпункту не поширюється на цінні папери, що засвідчують корпоративні права.

1.10.9. Порядок оподаткування доходів від виконання довгостроковій договірних зобов'язань

1.10.9.1. Платник податку може вибрати особливий порядок оподаткування результатів діяльності, що здійснюється за довгостроковим договором (контрактом).

1.10.9.2. Під терміном "довгостроковий договір (контракт)" слід розуміти будь-який договір на виготовлення, будівництво, установку або монтаж матеріальних цінностей, що входять до складу основних фондів замовника або складових частин таких основних фондів, а також на створення нематеріальних активів, пов'язаних з таким виготовленням, будівництвом, установкою або монтажем (послуг типу "інжиніринг", науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт та розробок), за умови, якщо такий контракт не планується завершити раніше ніж через 9 місяців з моменту здійснення перших витрат або отримання авансу (передоплати).

1.10.9.3. Виконавець самостійно визначає доходи і витрати, нараховані (понесені) протягом звітного періоду у зв'язку із виконанням довгострокового договору (контракту), використовуючи оцінний коефіцієнт виконання такого довгострокового контракту.

1.10.9.4. Оцінний коефіцієнт виконання довгострокового договору (контракту) визначається як співвідношення суми фактичних витрат звітний період до суми загальних витрат, що плануються виконавцем при виконанні довгострокового контракту.

1.10.9.5. Доход виконавців у звітному періоді визначається як добуток загально договірної ціни довгострокового договору (контракту) на оцінного коефіцієнта виконання довгострокового контракту.

1.10.9.6. Витрати виконавця у звітному періоді визначаються на рівні фактично оплачених (нарахованих) витрат, пов'язаних із виконанням довгострокового договору (контракту) у такому звітному періоді.

1.10.9.7. Витрати і доходи, понесені (нараховані) виконавцем довгострокового договору (контракту) протягом звітний періоду, включаються до складу валових витрат або валових доходів такого виконавця за наслідками такого періоду в сумах, визначених п. 2.1.10.9.5, 2.1.10.9.6.

1.10.9.8. Для цілей оподаткування суми авансів або передплат, наданих виконавцю довгострокового договору (контракту), відносяться до складу валового доходу такого виконавця виключно у межах сум, визначених згідно із п. 2.1.10.9.5.

1.10.9.9. Після завершення довгострокового договору (контракту) виконавець здійснює перерахунок сум податкових зобов'язань, попередньо визначених ним за наслідками кожного податкового періоду протягом строку виконання такого довгострокового договору (контракту), визначаючи фактичний коефіцієнт виконання довгострокового договору (контракту) як співвідношення витрат відповідних попередніх звітних періодів до фактичних загальних витрат, понесених (нарахованих) виконавцем при виконанні довгострокового договору (контракту), та доход таких періодів як добуток кінцевої договірної ціни об'єкта довгострокового договору (контракту) на фактичний коефіцієнт виконання довгострокового договору (контракту).

У разі коли за наслідками перерахунку виявляється, що платник податку завищив або занижив суму податкових зобов'язань, розраховану за наслідками будь-якого попереднього податкового періоду протягом виконання довгострокового договору (контракту), зазначене завищення або заниження враховується відповідно у зменшенні або збільшенні валового доходу такого платника податку в податковому періоді завершення довгострокового договору (контракту) із застосуванням до суми визначеної різниці процента, що дорівнює 120 відсоткам ставки Національного банку України, що діяла на момент здійснення такого перерахунку, за строк дії такої переоплати чи недоплати.

При цьому відлік строку позовної давності починається з податкового періоду, в якому завершується довгостроковий договір (контракт).

1.10.9.10. Податкові звіти щодо результатів діяльності виконавця довгострокового договору (контракту) за наслідками кожного податкового періоду надаються податковому органу за формою, що встановлюється центральним податковим органом.

1.10.9.11. У разі якщо об'єкт довгострокового контракту відноситься до основних фондів замовника, замовник у порядку, визначеному у п 2.1.11, збільшує балансову вартість відповідної групи основних фондів на суму коштів, матеріальних або нематеріальних активів, що підлягають амортизації, які надані виконавцю у вигляді авансів (передоплати) або вартості об'єкта довгострокового договору (контракту) чи його частини, що передані на баланс замовника.

У разі якщо об'єкт довгострокового договору (контракту) не відноситься до складу основних фондів замовника, замовник збільшує валові витрати звітного періоду на суму коштів, матеріальних або нематеріальних активів, наданих виконавцю у вигляді авансів (передоплати) або вартості об'єкта довгострокового договору (контракту) чи його частини, переданих на баланс замовника у такому звітному періоді.

1.10.9.12. Підпункти 9.3 - 9.8 п. 2.1.10 застосовуються також для визначення доходів і витрат відповідних звітних періодів від операцій з передплати періодичних видань, оперативного лізингу (оренди), оренди землі та оренди жилих приміщень у разі

попередньої оплати таких операцій на строк, що перевищує звітний період. | У таких випадках норми підпункту 2.1.10.9.9 не застосовуються

1.10.10. Оподаткування неприбуткових установ і організацій

1.10.10.1. Це положення застосовується до неприбуткових установ і організацій, які є:

а) органами державної влади України, органами місцевого самоврядування та створеними ними установами або організаціями, що утримуються за рахунок коштів відповідних бюджетів;

б) благодійними фондами і благодійними організаціями, створеними у порядку, визначеному законом для проведення благодійної діяльності, в тому числі громадськими організаціями, створеними з метою провадження екологічної, і оздоровчої, аматорської спортивної, культурної, освітньої та наукової діяльності, а також творчими спілками та політичними партіями; науково-дослідними установами і вищими навчальними закладами III-IV рівнів акредитації, внесеними до Державного реєстру наукових установ, яким надається підтримка держави, заповідниками, музеями-заповідниками;

в) пенсійними фондами, кредитними спілками, створеними у порядку, визначеному законом;

г) іншими, ніж визначені у абзаці "б" цього підпункту юридичними особами, діяльність яких не передбачає одержання прибутку згідно з нормами відповідних законів;

д) спілками, асоціаціями та іншими об'єднаннями юридичних осіб, житлово-будівельними кооперативами, створеними для представлення інтересів засновників, що утримуються лише за рахунок внесків таких засновників та не проводять основної діяльності, за винятком отримання пасивних доходів;

е) релігійними організаціями, зареєстрованими у порядку, передбаченому, законом. І

є) житлово-будівельними кооперативами, об'єднаннями співвласників багатоквартирних будинків, створеними у порядку, визначеному законом.

1.10.10.2. Від оподаткування звільнюються доходи неприбуткових організацій, визначених у абзаці "а" підпункту 10.1 п. 2.1.10, отримані у вигляді:

- коштів або майна, які надходять безоплатно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожертвувань;

- пасивних доходів;

- коштів або майна, які надходять до таких неприбуткових організацій як компенсація вартості отриманих державних послуг.

1.10.10.3. Від оподаткування звільнюються доходи неприбуткових організацій, визначених у абзаці "б" підпункту 10.1 п. 2.1.10 отримані у вигляді:

- коштів або майна, які надходять безоплатно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожертвувань;

- пасивних доходів;

- коштів або майна, які надходять таким неприбутковим організаціям, від проведення їх основної діяльності, з урахуванням положень підпункту 10.1 пункту 2.1.10.

1.10.10.4. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у абзаці "в" підпункту 10.1 п. 2.1.10, отримані у вигляді: коштів, які надходять до кредитних спілок та пенсійних фондів у вигляді внесків на додаткове пенсійне забезпечення або внесків на інші потреби, передбачені

законодавством;

- пасивних доходів, отриманих з джерел, визначених законодавством про кредитні спілки та пенсійні фонди.

1.10.10.5. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у абзаці "г" підпункту 10.1 п. 2.1.10, отримані у вигляді коштів або майна, які надходять таким неприбутковим організаціям від проведення їх основної діяльності та у вигляді пасивних доходів.

1.10.10.6. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у абзаці "д" підпункту 10.1 п. 2.1.10, отримані у вигляді:

- разових або періодичних внесків засновників та членів;

- пасивних доходів.

1.10.10.7. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у абзаці "е" підпункту 10.1 п. 2.1.10, отримані у вигляді:

- коштів або майна, які надходять безоплатно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожертвувань;

- будь-яких інших доходів від надання культурних послуг, а також пасивних доходів.

1.10.10.8. Доходи або майно неприбуткових організацій, за винятком неприбуткових організацій, визначених у абзацах "а" та "в" підпункту 10.1 п. 2.1.10, не підлягають розподілу між їх засновниками або учасниками та не можуть використовуватися для вигоди будь-якого окремого засновника або учасника такої неприбуткової організації, її посадових осіб (крім оплати їх праці та відрахувань на соціальні заходи).

1.10.10.9. У разі коли доходи неприбуткових організацій, отримані протягом звітного (податкового) року з джерел, визначених відповідними підпунктами 10.2 -10.7 п. 2.1.10, на кінець першого кварталу наступного за звітним року перевищують 25 відсотків загальних валових доходів, отриманих протягом такого звітного (податкового) року, така неприбуткова організація зобов'язана сплатити податок з нерозподіленої суми прибутку за ставкою 30 відсотків до суми такого перевищення. Внесення до бюджету зазначеного податку здійснюється за результатами першого кварталу наступного за звітним року у строки, встановлені для інших платників податку.

Незалежно від положень абзацу першого цього підпункту, у разі коли неприбуткова організація отримує доход з джерел, інших ніж визначені відповідними підпунктами 10.2 - 10.7 п. 2.1.10, така неприбуткова організація зобов'язана сплатити податок на прибуток, який визначається як сума доходів, отриманих з таких інших джерел, зменшена на суму витрат, пов'язаних із отриманням таких доходів, але не вище суми таких доходів.

При підрахунку суми перевищення доходів над витратами згідно із абзацом першим цього підпункту, а також при визначенні сум оподатковуваного прибутку згідно із абзацом другим цього підпункту сума амортизаційних відрахувань не враховується.

1.10.10.10. З метою оподаткування центральний податковий орган веде реєстр всіх неприбуткових організацій, які звільняються від оподаткування.

Державна реєстрація неприбуткових організацій здійснюється у порядку, передбаченому відповідним законодавством.

1.10.10.11. У разі ліквідації неприбуткової організації її активи повинні бути передані іншій неприбутковій організації відповідного виду або зараховані до доходу бюджету.

1.10.10.12. Під терміном "державні послуги" слід розуміти будь-які платні послуги, обов'язковість отримання яких встановлюється законодавством та які

надаються фізичним чи юридичним особам органами виконавчої влади, орган місцевого самоврядування та створеними ними установами і організаціями, утримуються за рахунок коштів відповідних бюджетів. До терміну "державні послуги" не включаються податки, збори (обов'язкові платежі), визначені Законом України "Про систему оподаткування".

Під терміном "пасивні доходи" слід розуміти доходи, отримані у вигляді процентів, дивідендів, страхових виплат і відшкодувань, а також роялті.

Під терміном "основна діяльність" слід розуміти діяльність неприбуткові: організацій з надання благодійної допомоги, просвітніх, культурних, наукові освітніх та інших подібних послуг

для суспільного споживання, зі створення систем соціального самозабезпечення громадян та для інших цілей, передбачених статутній документами, укладеними на підставі норм відповідних законів про неприбуткові організації. Статутні документи неприбуткових організацій повинні містити вичерпний перелік видів їх діяльності. До основної діяльності не включаються будь-які операції з продажу товарів (робіт, послуг) неприбутковими організаціями визначеними абзацами "в" і "г" підпункту 10.1 п. 2.1.10, особам, іншим ніж засновники, учасники або члени (їх уповноважені особи) таких неприбуткових організацій.

1.10.11. Особливості оподаткування підприємств та організацій громадських організацій інвалідів

Звільняється від оподаткування прибуток підприємств та організацій громадських організацій інвалідів, майно яких є їх власністю, отриманий від продажу товарів (робіт, послуг), крім підакцизних товарів та прибутку, одержаного від грального бізнесу, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менше 50 відсотків загальної чисельності працюючих за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відносяться до складу валових витрат виробництва (обігу).

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається міжвідомчою Комісією з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

Підприємства та організації, на які поширюється дія цього підпункту, реєструються у відповідному органі податкової служби у порядку, передбаченому для платників цього податку.

1.10.12. Особливості оподаткування окремих платників податку

1.10.12.1. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств, отриманий від продажу на митній території України спеціальних продуктів дитячого харчування власного виробництва, спрямований на збільшення обсягів виробництва та зменшення роздрібних цін таких продуктів.

Перелік спеціальних продуктів дитячого харчування встановлюється Кабінетом Міністрів України.

1.10.12.2. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств, отриманий за рахунок міжнародної технічної допомоги, яка надається на безоплатній та безповоротній основі для подальшої експлуатації, підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації, перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему та забезпечення соціального захисту персоналу

разі порушення цільового використання міжнародної технічної допомоги

одержувач її зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання, а також сплатити пеню, нараховану на суму отриманих пільг, виходячи з 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день збільшення зобов'язань, та за період від дати отримання пільг до дати збільшення зобов'язань у встановленому

» законодавством порядку. ! 2.1.10.12.3. Оподатковується у розмірі 50 відсотків від діючої ставки прибуток платників податків від проведення науково-дослідних і реставраційних робіт у сфері охорони культурної спадщини.

1.10.12.4. Звільняються від оподаткування доходи від надання послуг щодо збирання та окремих видів відходів як вторинної сировини, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

1.10.12.5. Звільняються від оподаткування доходи у вигляді коштів, матеріальних цінностей та нематеріальних активів, одержані позашкільними навчальними закладами, незалежно від підпорядкування, типу і форми власності, від здійснення або на здійснення діяльності, передбаченої їх статутом.

1.10.13. Особливості оподаткування інноваційної діяльності інноваційних центрів, внесених до Державного реєстру

1.10.13.1. Оподатковується у розмірі 50 відсотків від діючої ставки прибуток від продажу інноваційного продукту, заявленого при реєстрації в інноваційних центрах, що створені відповідно до закону

1.10.13.2. Пільги, визначені у підпункті 13.1 п. 2.1.10, діють перші три роки після державної реєстрації продукції як інноваційної.

1.10.13.3. Порядок віднесення спеціальних продуктів дитячого харчування до продукції власного виробництва, що передбачено п. 2.1.10.11, визначається Кабінетом Міністрів України.

1.10.13.4. Не включаються до валових доходів кошти, отримані Державною адміністрацією залізничного транспорту України (Укрзалізницею), а також залізницями від підприємств, організацій та їх структурних підрозділів, які перебувають у функціональному підпорядкуванні Укрзалізниці та залізниць, що перераховуються ними за рахунок чистого прибутку, який залишається в розпорядженні таких підприємств за результатами звітного періоду після сплати всіх зобов'язань, у тому числі податків, зборів (обов'язкових платежів), строк погашення яких настав.

У разі, коли за рішенням Укрзалізниці здійснюється передача рухомого складу залізничного транспорту загального користування від одного підрозділу залізниці іншому або від однієї залізниці іншій, балансова вартість відповідної групи основних фондів, передбачених статтею 8 цього Закону, не змінюється, а така передача не вважається операцією з безоплатної передачі товарів (робіт, послуг) і не збільшує валових доходів платника податку.

1.10.13.5 Тимчасово до першого січня 2003 року не включаються до складу валових доходів платника податку доходи, отримані від продажу видавничої продукції замовнику або безпосередньому споживачу.

1.11. Амортизація

1.11.1. Під терміном "амортизація" основних фондів і нематеріальних активів слід розуміти поступове віднесення витрат на їх придбання, виготовлення або поліпшення, на зменшення скоригованого прибутку платника податку у межах встановлених норм амортизаційних відрахувань.

1.11.2. Амортизації підлягають витрати на:

- придбання основних фондів та нематеріальних активів для власне виробничого використання, включаючи витрати на придбання племінної худоби придбання, закладення і вирощування багаторічних насаджень до початку плодоношення;
- самостійне виготовлення основних фондів для власних виробничих потреб включаючи витрати на виплату заробітної плати працівникам, які були зайняті виготовленні таких основних фондів;
- проведення всіх видів ремонту, реконструкції, модернізації та інших видів поліпшення основних фондів;
- поліпшення якості земель, не пов'язаних з будівництвом.

1.11.3. Не підлягають амортизації та повністю відносяться до складу валових витрат звітного періоду витрати платника податку на:

- придбання і відгодівлю продуктивної худоби; вирощування багаторічних плодоносних насаджень; придбання основних фондів або нематеріальних активів і метою їх подальшого продажу іншим особам чи їх використання як комплектуючих (складових частин) інших основних фондів, призначених для подальшого продажу іншим особам; утримання основних фондів, що знаходяться на консервації.

1.11.4. Не підлягають амортизації та провадяться за рахунок відповідних джерел фінансування:

- витрати бюджетів на будівництво та утримання споруд благоустрою й жилих будинків, придбання і збереження бібліотечних і архівних фондів;
- витрати бюджетів на будівництво та утримання автомобільних доріг загального користування;
- витрати на придбання та збереження Національного архівного фонду України, а також бібліотечного фонду, що формується та утримується за рахунок] бюджетів, бібліотечних і архівних фондів;
- витрати на придбання, ремонт, реконструкцію, модернізацію або інші) поліпшення невиробничих фондів.

Під терміном "невиробничі фонди" слід розуміти капітальні активи, які не використовуються у господарській діяльності платника податку. До таких, невиробничих фондів відносяться: I

- капітальні активи (або їх структурні компоненти), які підпадають під визначення групи 1 основних фондів, включаючи орендовані;
- капітальні активи, які підпадають під визначення груп 2 і 3 основних фондів, які є невід'ємною частиною, розміщені або використовуються для забезпечення діяльності невиробничих фондів, що підпадають під визначення групи 1 основних фондів або вилучені з місця ведення

господарської діяльності платника податку та передані у безоплатне користування особам, які не є платниками цього податку.

Порядок бухгалтерського обліку вартості невиробничих фондів устанавлюється Міністерством фінансів України. Такий бухгалтерський облік ведеться окремо від податкового обліку та не впливає на податкові зобов'язання платника податку.

До валових доходів платника податку у разі продажу невиробничих фондів включаються доходи, отримані (нараховані) від продажу, а до валових витрат - сума витрат, пов'язаних із придбанням (виготовленням) таких невиробничих фондів (без врахування зносу) та їх поліпшенням.

1.11.5.Визначення основних фондів та їх груп

1.11.5.1. Під терміном "основні фонди" слід розуміти матеріальні цінності, що використовуються у господарській діяльності платника податку протягом періоду, який перевищує 365 календарних днів з дати введення в експлуатацію таких матеріальних цінностей, та вартість яких поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом.

Ця стаття не регулює порядок віднесення на витрати виробництва (обігу) платника податку витрат на придбання матеріальних цінностей, віднесених згідно з рішенням Кабінету Міністрів України до категорії малоцінних та швидкозношуваних предметів.

1.11.5.2. Основні фонди підлягають розподілу за такими групами:

група 1 - будівлі, споруди, їх структурні компоненти та передавальні пристрої, в тому числі жилі будинки та їх частини (квартири і місця загального користування);

група 2 - автомобільний транспорт та вузли (запасні частини) до нього; меблі; побутові електронні, оптичні, електромеханічні прилади та інструменти, включаючи електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, інформаційні системи, телефони, мікрофони та рації, інше конторське (офісне) обладнання, устаткування та приладдя до них;

група 3 - будь-які інші основні фонди, не включені до груп 1 і 2.

1.11.5.3. Порядок визначення та нарахування сум амортизаційних відрахувань

Суми амортизаційних відрахувань звітного періоду визначаються шляхом застосування норм амортизації, визначених пунктом 2.1.11.8, до балансової вартості груп основних фондів на початок звітного періоду.

Суми амортизаційних відрахувань вилученню до бюджету не підлягають, а також не можуть бути базою для нарахування будь-яких податків, зборів (обов'язкових платежів).

1.11.5.4. Балансова вартість групи основних фондів на початок звітного періоду розраховується за формулою:

$$B(a) = B(a-1) + (P(a-1) - V(a-1) - A(a-1)),$$

де $B(a)$ - балансова вартість групи на початок звітного періоду;

$B(a-1)$ - балансова вартість групи на початок періоду, що передував звітному;

$P(a-1)$ - сума витрат, понесених на придбання основних фондів, здійснення капітального ремонту, реконструкцій, модернізацій та інших поліпшень основних фондів протягом періоду, що передував звітному;

$V(a-1)$ - сума виведених з експлуатації основних фондів протягом періоду, що передував звітному;

$A(a-1)$ - сума амортизаційних відрахувань, нарахованих у періоді, що передував звітному.

1.11.5.5. Платники податку всіх форм власності мають право застосовувати щорічну індексацію балансової вартості груп основних фондів та нематеріальних активів на коефіцієнт індексації, який визначається за формулою:

$$K_i = (I(a-1) - 100) : 100.$$

де $I(a-1)$ - індекс інфляції року, за результатами якого провадиться індексація.

Якщо значення K_i не перевищує одиниці, індексація не провадиться.

У разі коли платник податку застосував коефіцієнт індексації, такий платник податку зобов'язаний визнати капітальний дохід у сумі, що дорівнює різниці між балансовою вартістю відповідної групи основних фондів (нематеріальних активів визначеною на початок звітного року із застосуванням коефіцієнта індексації, балансовою вартістю такої групи основних фондів (нематеріальних активів) до та індексації.

Зазначений капітальний дохід належить до складу валових доходів платиш податку кожного звітного кварталу звітного року в сумі, яка дорівнює одній четвертій частині річної норми амортизації

відповідної групи основних фок (нематеріальних активів) від суми капітального доходу такої групи (нематеріальної активу).

При застосуванні прискореного методу амортизації коефіцієнт індексації застосовується.

1.11.5.6. Облік балансової вартості основних фондів, які підпадають « визначення групи 1, ведеться по кожній окремій будівлі, споруді або їх структурній компоненту та в цілому по групі 1 як сума балансових вартостей окремих об'єктів такої; групи.

1.11.5.7. Облік балансової вартості основних фондів, які підпадають визначення груп 2 і 3, ведеться за сукупною балансовою вартістю відповідної груп основних фондів незалежно від часу введення в експлуатацію таких основних фондів. При цьому окремий облік балансової вартості (індивідуальної матеріально) цінності, що входить до складу основних фондів групи 2 або групи 3, з метою оподаткування не ведеться.

Дія пункту припинена на 2002 рік з урахуванням вимог статті 7 ЗУ України "Про Державний бюджет України на 2002 рік", в якому передбачено, що для цілей оподаткування амортизація на основні фонди II та III груп, які виведені з експлуатації] не нараховується.

1.11.5.8. Порядок бухгалтерського обліку балансової вартості груп основні фондів встановлюється Міністерством фінансів України.

1.11.5.9. Амортизація окремого об'єкта основних фондів групи 1 провадиться до досягнення балансовою вартістю такого об'єкта ста неоподатковуваних мінімумів¹ доходів громадян. Залишкова вартість такого об'єкта відноситься до складу валових витрат за результатами відповідного податкового періоду, а вартість такого об'єкта прирівнюється до нуля.

1.11.5.10. Амортизація основних фондів груп 2 і 3 провадиться до досягнення балансовою вартістю групи нульового значення.

1.11.5.11. Для амортизації нематеріальних активів застосовується лінійний метод, за яким кожний окремий вид нематеріального активу амортизується рівними частками виходячи з його первісної вартості з урахуванням індексації згідно з п. 2.1.11.5.5 протягом строку, який визначається платником податку самостійно виходячи із строку корисного використання таких нематеріальних активів або строку діяльності платника податку, але не більше 10 років безперервної експлуатації.

Амортизаційні відрахування провадяться до досягнення залишковою вартістю нематеріального активу нульового значення.

1.11.6. Порядок збільшення та зменшення балансової вартості груп основних фондів

1.11.6.1. У разі здійснення витрат на придбання основних фондів балансова вартість відповідної групи збільшується на суму вартості їх придбання, з урахуванням транспортних і страхових платежів, а також інших витрат, понесених у зв'язку з таким придбанням, без урахування сплаченого податку на додану вартість, у разі коли платник податку на прибуток підприємств зареєстрований платником податку на додану вартість.

1.11.6.2. У разі здійснення витрат на самостійне виготовлення основних фондів платником податку для власних виробничих потреб балансова вартість відповідної групи основних фондів збільшується на суму всіх виробничих витрат, понесених платником податку, що пов'язані з їх виготовленням та введенням в експлуатацію, а також витрат на виготовлення таких основних фондів, що мають інші джерела фінансування, без урахування сплаченого податку на додану вартість, у разі коли платник податку на прибуток підприємств зареєстрований платником податку на додану вартість.

1.11.6.3. У разі виведення з експлуатації окремих об'єктів основних фондів групи I у зв'язку з їх продажем балансова вартість групи 1 зменшується на суму балансової вартості такого об'єкта.

Сума перевищення виручки від продажу над балансовою вартістю окремих об'єктів основних фондів групи 1 та нематеріальних активів включається до валових доходів платника податку, а сума перевищення балансової вартості над виручкою від такого продажу включається до валових витрат платника податку.

1.11.6.4. У разі виведення з експлуатації основних фондів груп 2 і 3 у зв'язку з їх продажем балансова вартість групи зменшується на суму вартості продажу таких основних фондів (вартості продукції, робіт, послуг, отриманих платником податку в межах бартерних (товарообмінних) операцій). Якщо сума вартості основних фондів дорівнює або перевищує балансову вартість відповідної групи, її балансова вартість прирівнюється до нуля, а сума перевищення включається до валового доходу платника податку відповідного періоду.

Дія пункту припинена на 2002 рік з урахування вимог статті 7 ЗУ України "Про Державний бюджет України на 2002 рік"

1.11.6.5. У разі виведення з експлуатації окремого об'єкта основних фондів групи 1 в зв'язку з його ліквідацією, капітальним ремонтом, реконструкцією та консервацією за рішенням платника податку або Кабінету Міністрів України балансова вартість такого об'єкта для цілей амортизації прирівнюється до нуля. При цьому амортизаційні відрахування не нараховуються.

Зворотне введення основних фондів після проведення їх капітального ремонту, реконструкції або модернізації здійснюється у порядку, встановленому підпунктом 6.2 п. 2.1.11.

1.11.6.6. У разі виведення з експлуатації окремих фондів груп 2 і 3 у зв'язку з їх ліквідацією, капітальним ремонтом, реконструкцією, модернізацією та консервацією за рішенням платника податку або Кабінету Міністрів України балансова вартість груп не змінюється.

Зворотне введення таких основних фондів в експлуатацію після проведення їх капітального ремонту, реконструкції та модернізації збільшує баланс групи тільки на суму витрат, пов'язаних з цими роботами.

Дія пункту припинена на 2002 рік з урахування вимог статті 7 ЗУ України "Про Державний бюджет України на 2002 рік"

1.11.6.7. Якщо на початок звітного кварталу групи 2 і 3 основних фондів не містять матеріальних цінностей, балансова вартість такої групи відноситься до валових витрат платника податку такого звітного періоду. Норми цього підпункту не застосовуються при визначенні платником податку амортизаційних відрахувань на суму поліпшень основних фондів, одержаних в оперативний лізинг (оренду).

1.11.6.8. У разі вимушеної заміни основних фондів, якщо з не залежних від платника податку обставин вони (чи їх частина) зруйновані, вкрадені чи підлягають знесенню або платник податку змушений відмовлятися від використання таких

основних фондів з обставин загрози чи неминучої заміни, зруйнування або знесення умови підтвердження наявності такої загрози або неминучості у порядку, визначеної законодавством), платник податку в звітному періоді, на який припадає така заміна:

а) збільшує валові витрати на суму балансової вартості окремого об'єкта основи фондів групи 1, який підлягає вимушеній заміні, а вартість такого об'єкта прирівнює до нуля;

б) не змінює балансову вартість груп 2 і 3 для таких обставин стосовно основи фондів цих груп.

1.11.6.9. У разі коли страхова організація або інша юридична чи фізична осо визнана винною у заподіяній шкоді, компенсує платнику податку втрати, пов'язані вимушеною заміною основних фондів, платник податку в податковий період, на припадає така компенсація:

а) збільшує валовий дохід на суму компенсації за основні фонди групи 1;

б) зменшує баланс відповідної групи основних фондів на суму компенсації] основні фонди груп 2 і 3.

1.11.6.10. У разі якщо платник податку приймає рішення про ліквідацію окремого об'єкта основних фондів групи 1, не пов'язане з обставинами обумовленими підпунктом 2.6.11.6.8 балансова вартість такого об'єкта не відносить до валових витрат і відшкодовується за рахунок власних джерел платника податку.

1.11.7. Порядок обліку основних фондів, наданих в лізинг (оренду)

Балансова вартість відповідної групи основних фондів не зменшується ні вартість основних фондів, які надаються платником податку в оперативний лізинг (оренду). Балансова вартість відповідної групи основних фондів зменшується а вартість основних фондів, які надаються платником податку у фінансовий лізинг (оренду) у порядку, передбаченому для продажу основних фондів. При цьому лізингоотримувач (орендар) збільшує балансову вартість відповідної групи основних фондів у порядку, передбаченому для придбання основних фондів.

1.11.8. Норми амортизації

1.11.8.1. Норми амортизації встановлюються у відсотках до балансової вартості кожної з груп основних фондів на початок звітного (податкового) періоду в такому розмірі (в розрахунку на календарний квартал):

група 1 - 1,25 відсотка;

група 2 - 6,25 відсотка;

група 3 - 3,75 відсотка. •

1.11.8.2. Платник податку може самостійно прийняти рішення про застосування прискореної амортизації основних фондів групи 3, придбаних після набрання чинності цим Законом за такими нормами (у розрахунку на календарний рік):

- 1 -й рік експлуатації - 15 відсотків;
- 2-й рік експлуатації - 30 відсотків;
- 3-й рік експлуатації - 20 відсотків;
- 4-й рік експлуатації - 15 відсотків;
- 5-й рік експлуатації - 10 відсотків;
- 6-й рік експлуатації - 5 відсотків;
- 7-й рік експлуатації - 5 відсотків.

Зазначене рішення не може бути прийняте платниками податку, що випускають продукцію (роботи, послуги), ціни (тарифи) на яку встановлюються (регулюються) державою або платниками податку, які визнані такими, що займають монопольне становище на ринку, відповідно до закону.

Облік таких основних фондів ведеться окремо по кожному об'єкту.

Амортизаційні відрахування нараховуються на балансову вартість таких об'єктів, яка дорівнює їх первісній вартості, збільшеній на суму витрат, пов'язаних із поліпшенням таких фондів.

1.11.9. Поточний і капітальний ремонт, реконструкція, модернізація, технічне переозброєння та інші види поліпшення основних фондів

Платники податку мають право протягом звітного року віднести до валових витрат будь-які витрати, пов'язані з поліпшенням основних фондів, у сумі, що не перевищує п'ять відсотків сукупної балансової вартості груп основних фондів на початок звітного року.

Витрати, що перевищують зазначену суму, відносяться на збільшення балансової вартості груп 2 і 3 (балансової вартості окремого об'єкта основних фондів групи 1) та підлягають амортизації за нормами, передбаченими для відповідних основних фондів.

1.11.10. Амортизація витрат на поліпшення основних фондів, одержаних в оперативний лізинг (оренду)

У разі коли договір оперативного лізингу (оренди) зобов'язує або дозволяє орендарю здійснювати поліпшення об'єкта оперативного лізингу (оренди), орендар може збільшити (створити) балансову вартість відповідної групи основних фондів на вартість фактично проведених поліпшень такого об'єкта. При цьому орендарем не враховується балансова вартість об'єкта оперативного лізингу (оренди) за винятком вартості фактично проведених його поліпшень при застосуванні п. 2.1.11.9.

1.11.11. Амортизація витрат, пов'язаних з видобутком корисних копалин

1.11.11.1. Будь-які витрати на розвідку (до розвідку), облаштування та розробку будь-яких запасів (родовищ) корисних копалин (у тому числі будь-які нафтові або газові свердловини) включаються до окремої групи витрат платника податку, на балансі якого перебувають такі запаси (родовища), та підлягають амортизації.

1.11.11.2. Облік балансової вартості витрат, пов'язаних з видобутком корисних копалин, ведеться по кожному окремому родовищу (кар'єру, шахті, свердловині). Порядок такого обліку встановлюється Міністерством фінансів України.

1.11.11.3. Сума амортизаційних відрахувань звітного періоду на витрати, пов'язані з видобутком корисних копалин (за винятком свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ), розраховується за формулою:

$$C(a) = B(a) \times O(a) : O(z),$$

де $C(a)$ - сума амортизаційних відрахувань за звітний квартал;

$B(a)$ - балансова вартість групи на початок звітного періоду, яка дорівнює балансовій вартості групи на початок кварталу, що передує звітному, збільшеній на суму витрат на розвідку (дорозвідку) та облаштування запасів (родовищ) корисних копалин, понесених протягом попереднього кварталу;

$O(a)$ - обсяг (у натуральних величинах) корисних копалин, фактично видобутих протягом звітного кварталу;

$O(z)$ - загальний розрахунковий обсяг (у натуральних величинах) видобутку корисних копалин на відповідному родовищі, який визначається за методикою, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Платники податку всіх форм власності мають право застосувати щорічні індексацію балансової вартості витрат, пов'язаних з видобутком корисних коїш на коефіцієнт індексації, який нараховується за формулою:

де $I(a-1)$ - індекс інфляції, за результатами якої провадиться індексація.

Якщо значення K_i не перевищує одиниці, індексація не провадиться.

У разі коли платник податку застосував коефіцієнт індексації, такий платні податку зобов'язаний визнати капітальний доход у сумі, що дорівнює різниці балансовою вартістю витрат, пов'язаних з видобутком корисних копалин, яи визначена на початок звітнього року із застосуванням коефіцієнта індексації, балансовою вартістю таких витрат до такої індексації.

Зазначений капітальний доход відноситься до складу валових доходів платня податку кожного звітнього кварталу звітнього року в сумі, яка визначається добуток суми капітального доходу на коефіцієнт, що дорівнює

$O(a_p): O(z) : 4,$

де $O(a_p)$ - обсяг (у натуральних величинах) корисних копалин, фактично видобутих протягом року, що передував звітньому;

$O(z)$ - загальний розрахунковий обсяг (у натуральних величинах) видобутку¹ корисних копалин на відповідному родовищі.

1.11.11.4. Загальний розрахунковий обсяг видобутку корисних копалин визначається за методикою, що затверджується Кабінетом Міністрів України. |

1.11.11.5. Норми амортизації для свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, встановлюються у відсотках до їх первісної вартості у такому розмірі (в розрахунку на рік):

1-й рік експлуатації - 10 відсотків;

2-й рік експлуатації - 18 відсотків;

3-й рік експлуатації - 14 відсотків;

4-й рік експлуатації - 12 відсотків;

5-й рік експлуатації - 9 відсотків;

6-й рік експлуатації - 7 відсотків;

7-й рік експлуатації - 7 відсотків;

8-й рік експлуатації - 7 відсотків;

9-й рік експлуатації - 7 відсотків;

10-й рік експлуатації - 6 відсотків;

11 -й рік експлуатації - 3 відсотки.

Платники податку мають право протягом звітнього року віднести до валових витрат будь-які витрати, пов'язані із проведенням ремонту, реконструкції, модернізації та іншим поліпшенням свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, у сумі, що не перевищує 10 відсотків первісної вартості окремої свердловини.

Витрати, що перевищують зазначену суму, включаються до балансової вартості групи 3 основних фондів та підлягають амортизації згідно із підпунктом 6.1 п. 2.1.11.

Індексація балансової вартості свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, не провадиться.

1.11.11.6. У разі коли діяльність, пов'язана з розвідкою (до розвідкою) запасів ловиш) корисних копалин, не привела до їх відкриття або платником податку було прийнято рішення щодо недоцільності проведення подальшої розвідки чи розробки їх запасі н (родовищ) у зв'язку з їх економічною недоцільністю, дозволяється віднесення витрат з такої розвідки (до розвідки) чи розробки до складу валових витрат виробництва (обігу) поточного податкового періоду такого платника податку. При цьому балансова вартість такої групи витрат, пов'язана з видобутком корисних копалин, прирівнюється до нуля.

1.12. Ставка податку

1.12.1. Прибуток платників податку, включаючи підприємства, засновані на власності окремої фізичної особи, оподатковується за ставкою 30 відсотків до об'єкта оподаткування.

1.12.2. Оподаткування доходів від грального бізнесу.

Платник податку, який здійснює виплату вигравшів у лотерею або інші види ігор чи розиграшів, які передбачають придбання особою права на участь у таких іграх чи розтратах до їх проведення, зобов'язаний утримувати та вносити до бюджету 30 відсотків від суми таких вигравшів.

Крім того, будь - яка особа, яка здійснює виплату особі у зв'язку із виграшем у казино, бінго, інші ігри у гральних місцях (домах), зобов'язана утримувати та вносити до бюджету 30 відсотків від суми прибутку такої особи, який визначається як різниця між її доходами, отриманими у вигляді виграшів за відповідний робочий день, та витратами, понесеними такою фізичною особою протягом такого робочого дня, пов'язаними з таким виграшем, але не більше суми такого виграшу. Не підлягають оподаткуванню виграші у державні грошові лотереї.

7.75. Правіша ведення податкового обліку

1.13.1. Податкові періоди

Для оподаткування прибутку підприємств використовуються такі періоди:

- звітний (податковий) рік - період, який розпочинається 1 -січня поточного року і закінчується 31 грудня поточного року;

- звітний (податковий) квартал.

1.13.2. Дата збільшення валових витрат

Датою збільшення валових витрат виробництва (обігу) вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

- або дата списання коштів з банківських рахунків платника податку на оплату товарів (робіт, послуг), а в разі їх придбання за готівку - день їх видачі з каси платника податку;

- або дата оприбуткування платником податку товарів, а для робіт (послуг) - дата фактичного отримання платником податку результатів робіт (послуг).

1.13.3. У разі коли платник податку придбає товари (роботи, послуги) з використанням кредитних, дебетових карток або комерційних чеків, датою збільшення валових витрат вважається дата оформлення відповідного рахунку (товарного чека).

1.13.4. Для товарообмінних (бартерних) операцій - дата здійснення заключної (балансуючої) операції, що здійснюється після першої операції, визначеної згідно з підпунктом 2.1.14.3.

У разі здійснення часткових поставок товарів (робіт, послуг) у рахунок заключної товарообмінної (бартерної) операції валові витрати платників податку відповідного податкового періоду збільшуються на вартість таких часткових поставок товарів (робіт, послуг).

1.14. Дата збільшення валового доходу

1.14.1. Датою збільшення валового доходу вважається дата, яка припадає! податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше)

- або дата зарахування коштів від покупця (замовника) на банківський рахунок платника податку в оплату товарів (робіт, послуг), що підлягають продажу, у продажу товарів (робіт, послуг) за готівку - дата її оприбуткування в касі платника податку, а за відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, обслуговує платника податку;

- або дата відвантаження товарів, а для робіт (послуг) - дата фактичного надання результатів робіт (послуг) платником податку.

1.14.2. У разі здійснення торгівлі продукцією (валютними цінностями) або роботами (послугами) з використанням торговельних автоматів або іншої! подібного обладнання, що не передбачає наявності касового апарату контрольованого уповноваженою на це фізичною особою, датою збільшений 3 валового доходу вважається дата вилучення з таких торговельних апаратів або подібного обладнання грошової виручки.

Правила інкасації зазначеної виручки встановлюються Національним банком ., України.

У разі коли торгівля продукцією (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток або інших замінників гривні датою збільшення валового доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток або інших замінників гривні.

1.14.3. Датою збільшення валового доходу у разі здійснення бартерних (товарообмінних) операцій вважається будь-яка з подій, що сталася раніше:

- або дата відвантаження товарів, а для робіт (послуг) - дата фактичного надання результатів робіт (послуг) платником податку;

- або дата оприбуткування товарів, а для робіт (послуг) - дата фактичного отримання результатів робіт (послуг) платником податку.

1.14.4. Датою збільшення валового доходу в разі продажу товарів (робіт, послуг) з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата надходження таких коштів на розрахунковий рахунок платника

податку або дата отримання відповідної компенсації у будь-якому іншому вигляді, включаючи зменшення заборгованості такого платника податку за його зобов'язаннями перед таким бюджетом.

1.14.5. Датою збільшення валових доходів кредитора від здійснення кредитно-депозитних операцій є дата нарахування процентів (комісійних) у строки, визначені кредитним (депозитним) договором. У разі коли сума отриманих від боржника (дебітора) процентів (комісійних) перевищує їх нараховану суму (дострокове погашення зобов'язань по сплаті процентів (комісійних), валовий доход кредитора збільшується на суму фактично отриманих протягом податкового періоду процентів (комісійних), а валові витрати дебітора збільшуються на таку ж суму в податковому періоді такого перерахування.

У разі коли дебітор затримує сплату процентів (комісійних), кредитор має право застосувати механізм врегулювання сумнівної (безнадійної) заборгованості. При цьому метод нарахувань для визначення податкових зобов'язань кредитора за таким кредитом (депозитом) не застосовується до повного погашення дебітором заборгованості або списання боргу чи його частини на збитки кредитора у встановленому порядку. При наявності простроченої заборгованості по процентах при надходженні від дебітора коштів на погашення заборгованості за кредитом у першу чергу погашається заборгованість по процентах.

1.15. Безнадійна заборгованість

1.15.1. Порядок врегулювання сумнівної, безнадійної заборгованості

Платник податку - продавець товарів (робіт, послуг), у тому числі банки і банківські фінансові установи, має право зменшити суму валового доходу звітного періоду на вартість відвантажених товарів (виконаних робіт, наданих і послуг), у разі коли покупець таких товарів (робіт, послуг) затримує без погодження з платником податку оплату їх вартості. Зазначене зменшення здійснюється у разі, якщо платник податку звернувся із заявою до суду (громадянського суду) про стягнення заборгованості з такого покупця або про визнання покупця банкрутом, а також у випадках, коли за поданням продавця нотаріус вчинив виконавчий напис про стягнення боргу з покупця чи стягнення заставленого майна.

1.15.1.2. У разі коли протягом наступних податкових періодів суд (громадянський суд) не задовольняє з вини платника податку позов або задовольняє його частково, платник податку зобов'язаний збільшити валовий доход відповідного податкового періоду на вартість відвантажених товарів (виконаних робіт, наданих послуг) або її частину, що не визнана судом (господарським судом), та нарахувати пеню виходячи з діючої на момент такого збільшення облікової ставки Національного банку України, збільшеної в 1,2 рази. Зазначена пеня розраховується за строк з першого дня податкового періоду, наступного за періодом, протягом якого відбулося зменшення валового доходу, до останнього дня податкового періоду, на який припадає збільшення валового доходу.

1.15.1.3. У разі коли платник податку оскаржує рішення суду (господарського суду) у порядку, встановленому законом, збільшення валового доходу, передбачене підпунктом 2.1.15.1.2, не відбувається до моменту прийняття остаточного рішення відповідним судовим органом.

1.15.1.4. Повідомлення про зменшення валового доходу та копія рішення суду про прийняття справи до провадження надсилаються податковому органу за правилами, встановленими центральним податковим органом.

1.15.1.5. У разі коли суд (господарський суд) приймає рішення на користь продавця, валові доходи такого продавця збільшуються на суму заборгованості, фактично відшкодованої покупцем.

У разі коли протягом тридцяти календарних днів після прийняття зазначеного рішення покупець не повертає суму заборгованості, визнаної судом (громадянським судом), продавець звертається протягом наступних тридцяти календарних днів до арбітражного суду із заявою про визнання такого покупця банкрутом. При цьому валові доходи продавця не збільшуються на суму визнаної заборгованості покупця протягом строку судового розгляду справи. У разі коли продавець у зазначений термін не подає заяву до арбітражного суду, він зобов'язаний збільшити валові доходи на суму заборгованості, визнаної судом (громадянським судом).

Заборгованість, яка залишилась непогашеною після розподілу активів покупця, об'явленого банкрутом за рішенням суду (громадянського суду), погашається у порядку, передбаченому цією статтею.

1.15.2 .Особливості покриття безнадійної заборгованості банками та небанківськими фінансовими установами

1.15.2.1. Будь-який банк, а також будь-яка небанківська фінансова установа, створена згідно з нормами відповідних законів, крім страхових компаній (далі - фінансові установи), зобов'язані створювати страховий резерв відшкодування можливих втрат по основному боргу (без процентів та комісій) за всіма видами кредитів та інших активних операцій, які відносяться до їх господарської діяльності згідно з законодавством.

1.15.2.2. З урахуванням положень підпункту 2.1.15.2.3 створення страхового резерву здійснюється фінансовою установою самостійно у розмірі, достатньому для повного покриття ризиків неповернення основного боргу за кредитами (іншими видами заборгованості), визнаними нестандартними за методикою, яка встановлюється для банків Національним банком України, а для небанківських фінансових установ - Кабінетом Міністрів України, а також за кредитами (іншими видами заборгованості), визнаними безнадійними згідно з нормами Закону "Про оподаткування прибутку підприємств".

1.15.2.3. Розмір страхового резерву, що створюється за рахунок збільшення валових витрат фінансової установи, не може перевищувати:

- для комерційних банків - 20 відсотків від суми боргових вимог, а саме сукупної заборгованості за кредитами, гарантіями та перуками, фактично наданими (виставленими на користь) дебіторам на останній робочий день звітного податкового періоду;

- для небанківських фінансових установ - розміру, що встановлюється відповідними законами про відповідну небанківську фінансову установу, але не більше 30 відсотків від суми боргових вимог, а саме сукупних зобов'язань дебіторів такої небанківської фінансової установи на останній робочий день звітного податкового періоду.

До суми зазначеної заборгованості не включаються зобов'язання дебіторів, які виникають при здійсненні операцій, що не включаються до основної діяльності фінансових установ. Під терміном "основна діяльність" слід розуміти операції, визначені статтею 3 Закону України "Про банки і банківську діяльність", а також відповідними статтями законів про небанківські фінансові установи.

1.15.2.4. У разі коли за наслідками звітного податкового періоду відбувається зменшення сукупного розміру нестандартних або безнадійних кредитів (інших видів заборгованості) у зв'язку з їх переведенням до стандартної категорії чи зі списанням до складу валових витрат платника податку за процедурою встановленою п.2.1.15.3, або при зменшенні сум боргових вимог, що використовується як база для визначення обмежень, встановлених підпунктом 2.1.15.2.3, надлишкова сума страхового резерву направляється на збільшення валового доходу фінансової установи за наслідками такого звітного періоду.

1.15.2.5. Порядок і джерела створення та використання резервів (фондів) для страхування вкладів (депозитів) фізичних осіб встановлюються окремим законом.

1.15.3. Порядок відшкодування сум безнадійної заборгованості за рахунок страхового резерву платника податку

1.15.3.1. Безнадійна заборгованість відноситься на валові витрати кредитора, у разі якщо термін позовної давності за відповідною угодою з дебітором минув до моменту набрання чинності Законом "Про оподаткування прибутку підприємств". У випадках коли термін позовної давності за кредитною угодою не минув на момент набрання чинності цим Законом, безнадійна заборгованість відшкодовується за рахунок страхового резерву та включається до складу валових витрат у порядку, передбаченому іншими підпунктами цього пункту.

При цьому валовий доход дебітора збільшується на суму його заборгованості, по якій минув термін позовної давності у відповідний податковий

1.15.3.2. Безнадійна заборгованість за угодами, що передбачають виставлення векселя на користь кредитора в якості забезпечення боргових зобов'язань па, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора за умови, якщо не опротестований у неплатежі вексель залишається непогашеним протягом 30 календарних днів з моменту його опротестування та векселеотримувач порушив справу про банкрутство векселедавця у громадянському суді.

При цьому валовий доход векселедавця збільшується на суму опротестованого в неплатежі векселя у податковому періоді, на який припадає 30-й календарний день з моменту опротестування такого векселя.

1.15.3.3. Безнадійна заборгованість позичальника, визнаного банкрутом у встановленому законодавством порядку, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора після прийняття громадянським судом рішення про визнання дебітора банкрутом. Кошти, отримані кредитором

внаслідок завершення ліквідаційної процедури та продажу майна позичальника, включаються до складу валових доходів кредитора в податковий період їх надходження. У разі коли кредитор надає кредит дебітору, проти якого порушено справу про банкрутство до моменту укладення кредитної угоди, та інформація про порушення такої справи була оприлюднена (за винятком випадків надання фінансових кредитів у межах процедури санації дебітора під заставу його корпоративних прав) безнадійна заборгованість за кредитом погашається за рахунок власних коштів кредитора.

При цьому валовий дохід дебітора, об'явленого банкрутом у встановленому законодавством порядку, не збільшується на суму зазначеної безнадійної заборгованості.

1.15.3.4. Заборгованість, забезпечена заставою, погашається у порядку, передбаченому нормами Закону України "Про заставу".

Заставоутримувач має право відшкодувати за рахунок страхового резерву частину заборгованості, що залишилася непогашеною внаслідок недостатності коштів, одержаних кредитором від продажу майна дебітора, переданого у заставу, та за умови, що інші юридичні дії кредитора щодо примусового стягнення іншого майна позичальника не призвели до повного покриття заборгованості. Продаж майна, переданого у заставу, здійснюється лише через аукціони (публічні торги). У разі відчуження майна, переданого у заставу, іншими способами кредитор покриває збитки за рахунок прибутку, який залишається у його розпорядженні після оподаткування.

Порядок проведення аукціонів (публічних торгів) встановлюється Кабінетом Міністрів України.

1.15.3.5. Безнадійна заборгованість, яка виникла внаслідок неспроможності дебітора погасити заборгованість у зв'язку з дією обставин непереборної сили або стихійного лиха (форс-мажору), відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора за наявності будь-якого з нижче названих документів:

- підтвердження Торгово-промислової палати України про настання обставин непереборної сили чи стихійного лиха на території України або підтвердження уповноважених органів іншої держави, легалізованих консульськими установами України, у разі настання обставин непереборної сили чи стихійного лиха на території такої держави;

- рішення Президента України про запровадження надзвичайної екологічної ситуації в окремих місцевостях України, затверджене Верховною Радою України, або рішення Кабінету Міністрів України про визнання окремих місцевостей України потерпілими від повені, посухи, пожежі та інших видів стихійного лиха, включаючи

- рішення щодо визначення окремих місцевостей потерпілими від несприятливих погодних умов, які потягли за собою втрату врожаю сільськогосподарських культур в обсягах, які перевищують 30 відсотків від середнього врожаю за попередні п'ять календарних років.

При цьому валовий дохід дебітора не збільшується на суму заборгованості, виникла внаслідок його неспроможності погасити таку заборгованість у зв'язку з дією обставин непереборної сили або стихійного лиха (форс-мажору), протягом усього строї дії таких форс-мажорних обставин.

1.15.3.6. Прострочена заборгованість підприємств, установ і організацій, майно яких не може бути звернено стягнення (або тих, що не підлягають приватизації згідно із законодавством України, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора у разі, якщо протягом 30 календарних днів з моменту виникнення прострочення зазначена заборгованість не була відшкодована коштом Державного бюджету України чи відповідних місцевих бюджетів або компенсована будь-який інший спосіб.

При цьому кредитор у строки, передбачені законодавством, зобов'язав звернутися до суду (господарського суду) з позовом щодо відшкодування збитків, отриманих у зв'язку з таким кредитуванням. У разі коли кредитор не звертається до суду (господарського суду) протягом визначених законодавством строків або у разі коли суд (господарський суд) відмовляє у позові або залишає позовну заяву без розгляду, кредитор зобов'язаний збільшити валові доходи на суму безнадійної заборгованості у відповідний податковий період. І

1.15.3.7. Прострочена заборгованість фізичних осіб, визнаних у судовому порядку безвісно відсутніми або померлими, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора за умови, якщо рішення суду про визнання фізичних осіб безвісно відсутніми або померлими було прийнято пізніше дати укладення кредитної угоди.

При цьому кредитор має здійснити юридичні заходи щодо стягнення безнадійної заборгованості зі спадку такої фізичної особи у межах та за процедурою, визначеною законодавством.

1.15.3.8. Прострочена заборгованість за договорами, визнаними у судовому порядку повністю або частково недійсними з вини дебітора, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора у разі, якщо дебітор не погашає заборгованість за зазначеними договорами протягом 30 календарних днів з дня прийняття рішення суду про визнання їх повністю або частково недійсними.

При цьому валовий дохід дебітора збільшується на суму такої заборгованості у податковий період, на який припадає рішення суду (господарського суду) щодо визнання договорів повністю або частково недійсними з вини дебітора.

1.15.3.9. Прострочена заборгованість за договорами або їх частинами, визнаними у судовому порядку недійсними з вини кредитора або з вини обох сторін, погашається за рахунок повернення дебітором суми кредиторської заборгованості, а в разі її неповернення протягом 30 календарних днів - з прибутку, який залишається у розпорядженні кредитора після оподаткування.

При цьому валовий дохід дебітора збільшується на суму такої заборгованості у податковий період, на який припадає рішення суду (господарського суду) щодо визнання договорів або їх частин недійсними з вини обох сторін.

1.15.3.10. Прострочена заборгованість фізичних осіб, стосовно яких оголошено розшук у порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом України, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора у разі, якщо протягом 180 календарних днів з дня оголошення розшуку місце перебування такої фізичної особи не встановлено.

1.15.3.11. Прострочена заборгованість юридичних осіб, стосовно керівників яких оголошено розшук у порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом України, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора у разі, якщо протягом 180 календарних днів з дня оголошення розшуку місце перебування цих осіб не встановлено.

1.15.3.12. У разі коли всі заходи щодо стягнення безнадійної заборгованості згідно з порядком, визначеним п. 2.1.15.3, не привели до позитивного наслідку, банки та небанківські фінансові установи відносять на валові витрати таку заборгованість в частині, що не відшкодована за рахунок страхового резерву платника податку, створеного відповідно п. 2.1.15.3.

1.15.3.13. У разі коли дебітор повністю або частково погашає безнадійну заборгованість, попередньо віднесена кредитором до складу валових витрат або відшкодована за рахунок страхового резерву згідно з положеннями пункту 2.1.13.1 і п.2.1.15.3 кредитор збільшує валовий дохід на суму компенсації, одержаної від дебітора, у податковий період, протягом якого відбулося повернення зазначеної заборгованості або її частини.

1.15.3.14. У разі коли за висновком відповідного уповноваженого органу, визначеного підпунктом 2.1.15.3.5, обставини непереборної сили, стихійного лиха (форс - мажору) носять тимчасовий характер і не впливають на дієспроможність дебітора сплатити заборгованість після їх закінчення, кредитор зобов'язаний надати претензію дебітору стосовно сплати зазначеної заборгованості протягом 30 календарних днів після закінчення дії таких обставин непереборної сили. У випадку якщо дебітор не погасив зазначену заборгованість або кредитор не звернувся з позовом до суду (господарського суду) стосовно стягнення такої заборгованості протягом строків, визначених законодавством, валові доходи кредитора і дебітора збільшуються на суму зазначеної заборгованості.

1.15.3.15. У разі коли відповідно до законодавства рішення про визнання договорів недійсними з вини дебітора скасоване, а кредитор не оскаржує таке рішення у строки, передбачені законодавством, кредитор збільшує валовий дохід на суму заборгованості, попередньо включену до валових витрат або відшкодовану за рахунок страхового резерву у податковий період, протягом якого закінчився строк для подання такої скарги.

1.15.3.16. У разі коли фізична особа, стосовно якої органами слідства оголошено розшук, розшукана і сплачує заборгованість, яка була попередньо включена кредитором до складу валових витрат або відшкодована за рахунок страхового резерву, кредитор збільшує валовий дохід на суму компенсації заборгованості, одержаної від дебітора, у податковий період, протягом якого відбулося повернення зазначеної заборгованості (її частини).

1.16. Оподаткування нерезидентів

1.16.1. Будь-які доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в гривнях) оподатковуються у порядку і за ставками, визначеними цим пунктом.

Для цілей даного пункту під доходами, отриманими нерезидентом із джерелом їх походження з України, слід розуміти:

- а) проценти, що сплачуються на користь нерезидента, у тому числі проценти за борговими зобов'язаннями, випущеними (виданими) резидентом;
- б) дивіденди, які сплачуються (нараховуються) резидентом;
- в) роялті, послуги типу "інжиніринг", а також доходи від фрахту;
- г) лізингова (орендна) плата, що сплачується (нараховується) резидентами постійними представництвами на користь нерезидента – лізингодавця орендодавця
- д) доходи від продажу нерухомого майна, розташованого на території України яке належить нерезиденту, у тому числі майна постійного представши нерезидента;
- е) прибуток від здійснення операцій з торгівлі цінними паперами або іншим корпоративними правами, визначений відповідно до норм Закону;
- є) доходи, отримані від здійснення спільної діяльності на території України доходи від здійснення довгострокових контрактів на території України;
- ж) винагорода за здійснення культурної, освітньої, релігійної, спортивної розважальної діяльності нерезидентів (або уповноважених ними осіб) на території України;
- з) брокерська, комісійна або агентська винагорода, отримана від резидентів постійних представництв інших нерезидентів стосовно брокерських, комісійних < агентських послуг, наданих нерезидентом або його постійним представництвом території України на користь резидентів;
- й) внески та премії на страхування або перестраховання ризиків в Україні (включаючи страхування ризиків життя) або страхування резидентів від ризиків межами України;
- і) доходи у вигляді виграшів (призів) в лотерею (крім державної), від казино інших гральних місць (домів), розташованих на території України, доходи від організації та проведення грального бізнесу, лотерей (крім державних);
- ї) доходи у вигляді благодійних внесків та пожертв на користь нерезидентів;!
- й) інші доходи від здійснення нерезидентом (постійним представництвом цього або іншого нерезидента) господарської діяльності на території України, за винятком доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів (робіт, послуг) переданих (виконаних, наданих) резиденту від такого нерезидента (постійного представництва), у тому числі вартості послуг з міжнародного зв'язку чи міжнародного інформаційного забезпечення.

1.16.2. Резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в гривнях), крім доходів, зазначених підпунктами 3-7 п. 2.1.16, зобов'язані утримувати під час виплати такого доходу та додатково сплачувати податок на репатріацію доходів у розмірі 15 відсотків суми такого доходу за рахунок такої виплати, якщо інше не передбачене нормами міжнародних угод, які набрали чинності.

1.16.3. Суми доходів нерезидентів, які виплачуються резидентами як оплата вартості фрахту транспортних засобів, оподатковуються за ставкою 6 відсотків у джерела виплати таких доходів за рахунок таких виплат.

1.16.4. Суми доходів нерезидентів, отриманих (нарахованих) у вигляді страхових внесків, страхових платежів або страхових премій від перестраховання ризиків, в тому числі страхування ризиків життя на території України та ризиків резидентів за межами України, оподатковуються за ставкою 15 відсотків у джерела їх виплати за рахунок таких виплат.

Суми доходів нерезидентів, отриманих (нарахованих) у вигляді страхових внесків, страхових платежів або страхових премій від страхування ризиків та страхування ризиків життя на території України, а також у вигляді надання рекламних послуг на території України, оподатковуються за ставкою 30 відсотків у джерела їх виплати за рахунок таких виплат.

1.16.5. Доходи нерезидентів, отримані у вигляді дивідендів, нарахованих на корпоративні права, емітовані резидентами, оподатковуються у такому порядку: суми доходів нерезидентів, отриманих у вигляді дивідендів, оподатковуються за ставкою 15 відсотків від нарахованої суми виплати за рахунок такої виплати, якщо інше не передбачено нормами

міжнародних угод, які набрали чинності. Сплата податку здійснюється до/або в момент виплати дивідендів при їх дії за кордон, але не пізніше сплати податку за результатами податкового, у якому відбулося нарахування таких дивідендів; емітент корпоративних прав провадить виплати дивідендів нерезиденту пропорційно його частці в статутному фонді за рахунок прибутку, який залишається в розпорядженні такого емітента після оподаткування;

1.16.6. Суми прибутків нерезидентів, які здійснюють свою діяльність на території України через постійне представництво, оподатковуються у загальному порядку. При цьому таке постійне представництво прирівнюється з метою оподаткування до платника податку, який здійснює свою діяльність незалежно від такого нерезидента.

У разі якщо нерезидент здійснює свою діяльність не лише в Україні, а й за її межами і при цьому не визначає прибуток від своєї діяльності, що проводиться ним через постійне представництво в Україні, сума прибутку, що підлягає оподаткуванню ІВ Україні, визначається на підставі складення нерезидентом відокремленого балансу фінансово-господарської діяльності, погодженого з податковим органом за місцезнаходженням постійного представництва.

У разі неможливості шляхом прямого підрахування визначити прибуток, одержаний нерезидентами з джерелом його походження з України, оподатковуваний прибуток визначається податковим органом як різниця між валовим доходом та валовими витратами, визначеними шляхом застосування до суми одержаного (нарахованого) валового доходу коефіцієнта 0,7.

1.16.7. Резиденти, які надають агентські, довірчі, комісійні та інші подібні послуги з продажу чи придбання товарів (робіт, послуг) за рахунок і на користь нерезидента (включаючи укладення договорів з іншими резидентами від імені і на користь нерезидента), утримують і перераховують до відповідного бюджету податок з доходу, одержаного таким нерезидентом із джерел в Україні, визначений у порядку, передбаченому для оподаткування прибутків нерезидентів, що здійснюють свою діяльність на території України через постійне представництво. При цьому такі резиденти не підлягають додатковій реєстрації у податкових органах як платники податку на прибуток.

1.17. Оподаткування виробників сільськогосподарської продукції

1.17.1. Підприємства, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, сплачують податок на прибуток у порядку і в розмірах, передбачених Законом "Про оподаткування прибутку підприємств", за підсумками звітного податкового року.

Валові доходи і витрати підприємств - виробників сільськогосподарської продукції, утримані (понесені) протягом звітного податкового року, підлягають індексуванню виходячи з офіційного індексу інфляції за період від місяця, наступного за місяцем понесення таких витрат (отримання доходів), до кінця звітного податкового року.

Сума нарахованого податку зменшується на суму податку на землю, що використовується у сільськогосподарському виробничому обороті.

Якщо за результатами звітного податкового року такі підприємства м.г. балансові збитки, вони переносяться на зменшення валових доходів майбутні податкових років у порядку, встановленому Законом "Про оподаткування прибутку підприємств". гін

1.17.2. Дія пункту 2.1.17.1 не поширюється на підприємства, основною діяльністю яких є виробництво та/або продаж продукції квітково - декоративної рослинництва, дикорослих рослин, диких тварин і птахів, риби (крім риби виловленої у річках та закритих водоймах), хутряних товарів, лікоро-горілчані виробів, пива, вина і виноматеріалів (крім виноматеріалів, що реалізуються подальшої переробки), які оподатковуються у загальному порядку.

1.17.3. У разі продажу товарів, безпосередньо пов'язаних з технологічними процесами виробництва сільськогосподарської продукції, виробникам такі сільськогосподарської продукції на умовах товарного кредиту, валові доходи кредитора збільшуються у податковому періоді, на який відповідно до умов такого кредитного договору припадає строк здійснення розрахунків з позичальником.

У разі якщо об'єктом такого товарного кредиту є товари, витрати на включаються до складу валових витрат, датою збільшення валових витрат позичальника є дата здійснення розрахунків щодо погашення заборгованості по таким товарному кредиту.

Якщо об'єктом такого товарного кредиту є товари, витрати на які відповідні п. 2.1.11 підлягають амортизації, датою збільшення балансової вартості відповідної групи основних фондів є дата здійснення позичальником розрахунків щодо погашення заборгованості по такому товарному кредиту.

1.18. Порядок нарахування та строки сплати податку

1.18.1. Платники податку самостійно визначають суми податку, що підлягають сплаті.

1.18.2. Податок на прибуток нараховується за ставкою, визначеною п.2.1.12 від прибутку, що підлягає оподаткуванню, розрахованому • з урахуванням всіх пунктів підрозділу 2.1.

1.18.3. Податок, що підлягає сплаті до бюджету, дорівнює сумі, визначеній згідно з пунктом 2.1.18.2, яка зменшена на вартість торгових патентів, придбаних платником податку згідно із Законом України "Про патентування деяких видів підприємницької діяльності".

1.18.4. Податок сплачується до бюджету не пізніше 20 числа місяця, наступного за звітним кварталом.

Платники податку у строки, визначені законом, подають до податкового органу податкову декларацію про прибуток за звітний квартал, розраховану наростаючим підсумком з початку звітного фінансового року.

У разі коли платник податку вважає за доцільне роз'яснити окремі результати власної фінансово-господарської діяльності, зазначені у податковій декларації про прибуток, такий платник податку може за власним бажанням надіслати на адресу податкового органу таке пояснення, складене у довільній формі. Податковий орган не може вимагати надання форм податкової звітності, прямо не передбачених цим Законом, у тому числі бухгалтерських звітів, балансів чи іншої неподаткової звітності. Статистична звітність, запроваджена відповідно до Закону України "Про державну статистику", надсилається у встановленому порядку тільки на адресу органів державної статистики.

Підприємства, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, подають декларацію про прибуток у строки, визначені законом для річного податкового періоду за формою, що встановлюється центральним податковим органом України

Для цілей оподаткування до підприємств, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, відносяться підприємства, валовий доход яких від сільськогосподарської продукції власного виробництва за попередній звітний податковий) рік перевищує п'ятдесят відсотків загальної суми валового доходу.

У разі, якщо за звітний (податковий) рік валовий доход таких підприємств від продажу сільськогосподарської продукції не перевищує п'ятдесяти відсотків загальної суми валового доходу, прибуток таких підприємств від продажу продукції (робіт, послуг), що не відноситься до сільськогосподарської продукції, оподатковується у загальному порядку.

1.18.5. Платіжні доручення на перерахування податку до бюджету подаються підприємствами до банківських установ до настання строку платежу.

1.18.6. Протягом звітного (податкового) кварталу платники податку, за винятком нерезидентів та виробників сільськогосподарської продукції, сплачують до бюджету за перший та другий місяць такого кварталу авансові внески податку на прибуток, визначені згідно з пунктом 2.1.18.3 наростаючим підсумком з початку року.

Авансові внески сплачуються до бюджету за підсумками першого та другого місяців звітного (податкового) кварталу до 20 числа другого і третього місяця такого кварталу відповідно.

Розрахунки авансових внесків здійснюються платником податку самостійно, без подання декларації про прибуток. Повідомлення про результати таких розрахунків надсилається податковому органу в терміни, передбачені для сплати авансових внесків. Штрафні санкції за відхилення розмірів сплачених авансових внесків від розмірів внесків, перерахованих за результатами звітного кварталу, не застосовуються.

1.18.7 Податок, що підлягає сплаті до бюджету нерезидентами, визначається у порядку, передбаченому п.2.1.16.

1.18.8. Податок, що підлягає сплаті до бюджету платниками податку, які здійснюють страхову діяльність, визначається у порядку, передбаченому Законом (див. п.2.1.10.2).

1.18.9. Нерезиденти, що проводять діяльність на території України через постійне представництво, ведуть бухгалтерський облік та звітність згідно з законодавством України, щоквартально подають податковим органам за місцезнаходженням постійного представництва декларацію про прибуток, одержаний із джерел в Україні, а також розрахунок нарахованого податку на прибуток за формою, встановленою центральним податковим органом.

У разі зупинення діяльності постійного представництва до закінчення звітного кварталу, зазначені документи подаються державному податковому органу протягом 15 календарних днів з моменту такого зупинення.

1.18.10. Податок на прибуток нерезидента щоквартально обчислюється платником податку і підлягає підтвердженню податковим органом за місцезнаходженням постійного представництва.

1.18.11. Відповідальність за утримання та перерахування до бюджету податку на доходи громадян, сум внесків на соціальні заходи, податків, несуть платники податку, які провадять відповідні виплати.

Перерахування податків передбачених пунктами 2.1.10.7 та 2.1.16, здійснюється до/або разом із здійсненням таких виплат.

Перерахування податку, зазначеного в пункті 2.1.12.2, здійснюється протягом трьох банківських днів з моменту здійснення таких виплат.

Джерелом сплати зазначених податків є сума відповідних виплат.

1.18.12. Сплата податку іншими, ніж платник податку, особами не дозволяється.

1.18.13. Порядок ведення і складання податкових звітів, декларацій прибуток підприємств та розрахунків податку встановлюється централь податковим органом. Термін подачі декларації за квартал - протягом 40 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу. А за: - протягом 60 календарних днів за останнім календарним днем звітного (податкове року.)

1.18.14. Надміру внесеш до бюджету суми податку, що нараховані за звіті період наростаючим підсумком з початку року, зараховуються в рахунок насту платежів або повертаються платнику податку не пізніше десяти робочих днів з одержання письмової заяви такого платника податку.

1.19. Усунення подвійного оподаткування

1.19.1. Суми податків на прибуток, отриманий з іноземних джерел, сплачені суб'єктами господарської діяльності за кордоном, зараховуються під сплати ними податку на прибуток в Україні. При цьому зарахуванню підлягає су податку, розрахована за правилами, встановленими Законом "Про оподаткування прибутку підприємств".

1.19.2. Розмір зарахованих сум податку на прибуток з іноземних джерел протягом податкового періоду не може перевищувати суми податку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку протягом такого періоду.

1.19.3. Не підлягають зарахуванню у зменшення податкових зобов'язань податки, сплачені в інших країнах:

- податок на капітал (майно) та приріст капіталу;
- поштові податки;
- податки на реалізацію (продаж);

- інші непрямі податки незалежно від того, чи підпадають вони під категорії прибуткових податків, чи оподатковуються окремими податками згідно законодавством іноземних держав;

- суми податку, сплачені з пасивного прибутку (дивідендів, процент страхування, роялті).

1.19.4. Зарахування сплачених за митним кордоном України сум податку прибуток провадиться за умови подання письмового підтвердження податкової органу іншої держави щодо факту сплати такого податку та за наявне міжнародного договору України про усунення подвійного оподаткування доходів ратифікованого Верховною Радою України.

1.20. Відповідальність платників податку

Відповідальність за правильність нарахування, своєчасність сплати податку та дотримання податкового законодавства несе платник податку у порядку та розмірах, визначених Законом України "Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами" від 21.12.2000 р. № 2181-III.

1.21 .Інші положення

Суми виявленого прихованого (заниженого) прибутку та штрафи справляються: за весь час ухилення від сплати податку.

Після закінчення встановлених строків сплати податку до бюджетів невнесені суми стягуються з нарахуванням пені, відповідно до закону.

Сума податкових платежів, що надміру надійшла до бюджету в результаті неправильного нарахування або порушення платником податку встановленого порядку сплати податку, підлягає

поверненню з відповідного бюджету протягом десяти робочих днів з моменту отримання податковим органом відповідної заяви ,платника податку або зарахуванню на зменшення платежів до цього бюджету майбутніх періодів, за вибором платника податку, в разі якщо не минув строк позовної давності, всиновлений законодавством.

Подання заяви про повернення надміру сплачених податків перериває перебіг строку позовної давності.

Сума податку, що надміру надійшла до бюджету в результаті неправильного нарахування (донарахування) податковим органом, підлягає поверненню з відповідного бюджету з урахуванням сум, сплачених за фінансовими санкціями, або зарахуванню на зменшення платежів до цього бюджету майбутніх періодів на підставі заяви, що подається платником податку такому податковому органу, якщо не минув строк позовної давності, встановлений законодавством. При цьому починаючи з дня внесення зазначених сум до бюджету і закінчуючи днем їх повернення (заліку) на значену суму провадиться нарахування у розмірі 120 процентів облікової ставки Національного банку України, що діяла на момент такого повернення (заліку).

Обов'язковими для виконання платником податку є тільки акти центрального податкового органу, видані у випадках, прямо передбачених Законом, та зареєстровані Міністерством юстиції України.

Питання для самоперевірки:

- Хто виступає платником податку на прибуток?
- Що є об'єктами оподаткування?
- Назвіть зобов'язання платників податків.
- У яких випадках суб'єкт оподаткування звільняється від сплати даного податку?

Завдання:

1) Законспекуйте матеріал уроку

2) ознайомитись з матеріалом за посиланням: <https://tax.gov.ua/nk/rozdil-v--podatok-na-dodanu-vartist/>

(розділ III, стаття 136 та 142 законспектувати)

3) для зворотнього зв'язку використовувати ел. пошту: 2573562@ukr.net